

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ต. ๒๒.๑)

คดีหมายเลขดำที่ อบ. ๙๙/๒๕๖๓
คดีหมายเลขแดงที่ อบ. ๒๐๕/๒๕๖๗

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๑๗ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๗

{	ระหว่าง	นางลักขณา อริยชาติ	ผู้ฟ้องคดี
		เทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา ที่ ๑	
		นายกเทศมนตรีตำบลสามัคคีพัฒนา ที่ ๒	
		คณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดสกลนคร ที่ ๓	
		คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ที่ ๔	ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ อุทธรณ์คำพิพากษา ศาลปกครองอุตรธานี คดีหมายเลขดำที่ บ. ๔๒/๒๕๖๐ หมายเลขแดงที่ บ. ๑๗/๒๕๖๓

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีรับราชการ ตำแหน่งผู้อำนวยการกองคลัง ระดับต้น สังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากการที่สำนักงาน ป.ป.ช. ได้มีหนังสือ สำนักงาน ป.ป.ช. ลับด่วน ที่ ปช ๐๐๑๕/๒๘๑๘ ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๙ แจ้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ว่า เมื่อครั้งผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งหัวหน้ากองคลัง (นักบริหารงานคลัง ๖) สังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีกับพวกได้ร่วมกันกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ กรณีประกาศใช้เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ และเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

/ซึ่งคณะกรรมการ...

ซึ่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) ได้มีมติชี้มูลความผิดวินัยอย่างร้ายแรงและความผิดทางอาญา จึงให้พิจารณาโทษทางวินัยตามมาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงได้เสนอขอความเห็นชอบต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๙ มีมติให้ลงโทษไล่ออกจากราชการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงได้มีคำสั่งเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา ที่ ๕๕๔/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๙ ลงโทษไล่ออกจากราชการตั้งแต่วันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๙ ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ อุทธรณ์ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๐ ได้มีมติให้ลดโทษเป็นปลดออกจากราชการ และได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ตามหนังสือจังหวัดสกลนคร ที่ สน ๐๐๒๓.๒/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีคำสั่งเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา ที่ ๒๓๑/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ลดโทษผู้ฟ้องคดีเป็นปลดออกจากราชการตั้งแต่วันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๙ แล้วได้มีหนังสือสำนักงานเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา ที่ สน ๕๔๔๐๑/๐๐๓ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๖๐ แจ้งคำสั่งลดโทษดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีทราบ

ในขณะที่ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งหัวหน้ากองคลัง สังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหน้าที่และความรับผิดชอบปฏิบัติงานในฐานะหัวหน้าหน่วยงานระดับกอง ซึ่งมีหน้าที่ความรับผิดชอบในงานหลักตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลและเป็นงานที่มีความหลากหลาย ความยาก และคุณภาพของงานสูงมาก ควบคุมและรับผิดชอบงานบริหารงานคลัง โดยควบคุมหน่วยงานหลายหน่วย และปกครองผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาจำนวนมากและดำเนินการปฏิบัติงานคลัง งานการเงินและบัญชี งานการจัดเก็บรายได้ งานรวบรวมข้อมูลสถิติและวิเคราะห์งบประมาณ งานพัสดุ งานธุรการ งานจัดเก็บเงินกู้ งานจัดระบบงาน งานบุคคล งานตรวจสอบรับรองความถูกต้องเกี่ยวกับการเบิกจ่าย งานรับรองสิทธิ การเบิกเงินงบประมาณ การควบคุมการปฏิบัติเกี่ยวกับการเบิกจ่าย การเก็บรักษาทรัพย์สินที่มีค่าและหลักฐานแทนตัวเงิน พิจารณาตรวจสอบรายงานการเงินต่างๆ ซึ่งจะต้องวางแผนงานด้านต่างๆ ให้การปฏิบัติงานของหน่วยงานที่สังกัดหน่วยงานคลังปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนควบคุมการตรวจสอบและประเมินผลทำรายงานประเมินผลการใช้จ่ายเงินงบประมาณ พิจารณาปรับปรุงแก้ไข ศึกษาวิเคราะห์เกี่ยวกับรายได้รายจ่ายจริงเพื่อประกอบการพิจารณาวิเคราะห์การประมาณการรายรับรายจ่าย กำหนดรายจ่ายของหน่วยงานเพื่อให้เกิดการประหยัดและคล่องตัวในการปฏิบัติงานโดยทั่วไปของเทศบาลตำบล ดำเนินการให้มีการชำระภาษีและค่าธรรมเนียมต่างๆ ตรวจสอบรายงานการเงินและบัญชีต่างๆ ตรวจสอบการเบิกจ่ายวัสดุครุภัณฑ์การจัดซื้อจัดจ้าง ร่วมเป็นกรรมการต่างๆ

/เสนอข้อมูล...

เสนอข้อมูลทางด้านการคลังเพื่อพิจารณาปรับปรุงแก้ไขการปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้ากองคลังเทศบาลตำบลนั้น ตามระเบียบแล้วไม่มีหน้าที่โดยตรง ในการจัดทำเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีและเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ของเทศบาลตำบล แต่ผู้ฟ้องคดีมีความเห็นว่าผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้ากองคลังของเทศบาลตำบล หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นนั้นมีหน้าที่โดยอ้อมในการจัดทำร่างเทศบัญญัติงบประมาณ รายจ่ายประจำปีหรือเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ของเทศบาลตำบลหรือองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น เพราะต้องประสานความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นในเทศบาลตำบล เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินงบประมาณประจำปีที่ผ่านมา แม้ว่าตามระเบียบ ได้กำหนดให้เป็นหน้าที่ของปลัดเทศบาลตำบลเป็นผู้จัดทำร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่าย ประจำปี เพื่อเสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นผู้ตรวจสอบก่อนว่าเป็นไปตามนโยบายของคณะผู้บริหาร และที่สำคัญต้องเป็นไปตามแผนงานพัฒนาตำบลประจำปีที่วางไว้ล่วงหน้าก่อนแล้วหรือไม่ ก่อนที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะเสนอเป็นญัตติเข้าสู่สภาเทศบาลตำบลเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยข้อบังคับการประชุมสภาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ (แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔) ข้อ ๓๘ วรรคสี่ และตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยวิธีการงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๑ (แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓) ก็มีได้บัญญัติไว้ว่าห้ามบุคคลอื่นที่มีใช้ผู้ดำรงตำแหน่งปลัดเทศบาลร่วมจัดทำร่าง เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ หัวหน้ากองคลัง ในฐานะหัวหน้าหน่วยงานระดับกองในเทศบาลตำบล มีหน้าที่ในการรวบรวมรายงานการเงิน และสถิติต่างๆ ของทุกหน่วยงานที่จัดตั้งเป็นกองในเทศบาลตำบลแล้วเสนอข้อมูลของกองต่างๆ ในเทศบาลตำบลให้แก่ปลัดเทศบาล เพื่อนำมาวิเคราะห์ประกอบการตั้งงบประมาณรายจ่าย ประจำปี ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยดังกล่าว การจัดทำร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ นั้น เริ่มต้น โดยนายประมวลชัย สิงห์คาม ดำรงตำแหน่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในขณะนั้น มีหนังสือเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา ที่ สน ๕๕๔๐๒/- ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๔ ส่งให้ทุกสำนัก/กองหน่วยตรวจสอบภายใน รวบรวม ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้จ่ายและโครงการต่างๆ เพื่อเตรียมการจัดทำร่างเทศบัญญัติงบประมาณ รายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ โดยเมื่อรวบรวมเสร็จแล้วให้ส่งกองคลัง ภายในวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๔ เพื่อนำเสนอให้นายประมวลชัย ดำรงตำแหน่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในขณะนั้น ในช่วงนั้นในสำนักงานเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา มีความขัดแย้งกันระหว่างสภาเทศบาล และปลัดเทศบาลกับฝ่ายบริหาร คือ นายประมวลชัย ดำรงตำแหน่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในขณะนั้น รุนแรงมากถึงขั้นฟ้องร้องกันในศาลจังหวัดสกลนคร ผู้ฟ้องคดีไม่ทราบขั้นตอน การพิจารณาร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ เนื่องจาก

/ฝ่ายกิจการ...

ฝ่ายกิจการสภาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่เคยเชิญผู้ฟ้องคดีเข้าร่วมฟังการประชุมหรือชี้แจงเรื่องที่เกี่ยวข้องใดๆ แม้แต่ครั้งเดียว ต่อมาเมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๔ ผู้ฟ้องคดีได้รับสำเนาเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ จากสำนักปลัดเทศบาลของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยมีนายบรรพต บัวศรี ตำแหน่งรองปลัดเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนาเป็นผู้ส่งมอบ ซึ่งได้ส่งมอบให้ทุกๆ หน่วยงาน/กองในเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา เพื่อเป็นเทศบัญญัติใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงาน/กองต่างๆ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๔ ฝ่ายพัสดุได้มีการขออนุมัติเบิกจ่ายเงินนอกงบประมาณ ประเภทค่าวัสดุจำนวน ๒ รายการ และได้วางฎีกาเพื่อขออนุมัติเบิกจ่ายเงินดังกล่าวตามขั้นตอน ในระหว่างรออนุมัติการเบิกจ่ายเงินดังกล่าว นายประชัน บงศ์บุตร ปลัดเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา ได้ทำบันทึกข้อความสำนักปลัด ที่ สน ๕๔๔๐๑/ - ลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ว่าเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ไม่ได้รับการอนุมัติจากนายอำเภออากาศอำนวย และการประกาศใช้เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ดังกล่าวมิชอบด้วยระเบียบกฎหมาย เมื่อผู้ฟ้องคดีทราบบันทึกข้อความดังกล่าว จึงรายงานผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้ทราบด้วยวาจา และได้มีบันทึกข้อความ ที่ สน ๕๔๔๐๒/ - ลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เสนอความเห็นแย้งไว้ในการเบิกจ่ายเงินครั้งนี้ด้วย แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ยังคงยืนยันให้ปฏิบัติตาม ถือว่าผู้ฟ้องคดีได้ปฏิบัติตามข้อ ๙ แห่งประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดสกลนคร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๔ แล้วเมื่อกระทรวงมหาดไทยได้มีคำสั่งให้นายประมวลชัยออกจากตำแหน่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แล้ว นายประชัน ตำแหน่งปลัดเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา ปฏิบัติหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้งดการเบิกจ่ายหลายรายการ เช่น ค่าจ้างพนักงานจ้าง ๑๗ ตำแหน่ง ทำให้พนักงานจ้างฟ้องคดีต่อศาลปกครองอุดรธานีเป็นคดีหมายเลขดำที่ ๑๘๖ - ๑๙๔/๒๕๕๕ ต่อมา ศาลปกครองอุดรธานีมีคำพิพากษาเป็นคดีหมายเลขแดงที่ ๑๓๔ - ๑๔๒/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๖ พิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จ่ายเงินค่าจ้างกับพนักงานจ้างซึ่งเป็นผู้ฟ้องคดีดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ข้างต้น ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากผู้ฟ้องคดีมิได้กระทำความผิดตามที่คณะกรรมการป.ป.ช. ชี้มูลแต่อย่างใด เพราะเหตุว่าผู้ฟ้องคดีไม่มีหน้าที่ในการจัดทำร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ โดยผู้ฟ้องคดีทำหน้าที่เพียงรวบรวมข้อมูลและประมาณการรายรับตามที่ผู้บังคับบัญชาสั่งการ จึงถือไม่ได้ว่าผู้ฟ้องคดีมีส่วนสมรู้ร่วมคิดแต่อย่างใด ผู้ฟ้องคดีดำเนินการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ตามข้อเสนอผ่านสายงานบังคับบัญชาของแต่ละส่วนราชการโดยชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งไม่มีเจตนาทุจริตหรือเพื่อให้เกิดความเสียหาย

/แก่ผู้หนึ่ง...

แก่ผู้หนึ่งผู้ใดและคณะกรรมการป.ป.ช. มีอำนาจในการไต่สวนข้อเท็จจริงและชี้มูลความผิดทางวินัยเฉพาะความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการเท่านั้น คณะกรรมการป.ป.ช. จึงไม่มีอำนาจไต่สวนข้อเท็จจริงและชี้มูลความผิดทางวินัยฐานอื่นกับผู้ฟ้องคดี ตามนัยคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดคดีหมายเลขแดงที่ อ. ๑๐๓๗/๒๕๕๘

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๙ ที่ให้ลงโทษไล่ออกจากราชการ

๒. เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๐ ที่ให้ลดโทษผู้ฟ้องคดีเป็นปลดออกจากราชการ

๓. เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามคำสั่งเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนาที่ ๕๕๔/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๙ ที่ลงโทษไล่ออกจากราชการ

๔. เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามคำสั่งเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนาที่ ๒๓๑/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ที่ลดโทษผู้ฟ้องคดีเป็นปลดออกจากราชการ

๕. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งและอัตราเงินเดือนเท่าเดิมนับแต่วันที่มิคำสั่งไล่ออกเป็นต้นไป

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเข้ามาในคดีด้วยการร้องสอดและกำหนดให้เป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ และมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องในข้อหาที่ฟ้องว่ามติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๙ ที่ให้ลงโทษไล่ออกจากราชการ และคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามคำสั่งเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนาที่ ๕๕๔/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๙ ที่ลงโทษไล่ออกจากราชการ ไว้พิจารณา ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อศาลปกครองสูงสุด ต่อมา ศาลปกครองสูงสุดได้มีคำสั่งที่ คบ. ๑๘/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๖๑ มีคำสั่งยืนตามคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้การว่า คดีนี้สืบเนื่องจากประธานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้มีหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ลับ ด่วน ที่ ปช ๐๐๑๕/๒๘๑๘ ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ส่งสำเนารายงานการไต่สวนข้อเท็จจริง พร้อมมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดี ตำแหน่งผู้อำนวยการกองคลัง และนายบรรพต บัวศรี ตำแหน่งรองปลัดเทศบาล เพื่อพิจารณาโทษทางวินัยตามมาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือสำนักงานเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา ลับ ที่ สน ๕๔๔๐๑/๐๐๒ ลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เพื่อขอความเห็นชอบในการลงโทษทางวินัยผู้ฟ้องคดี และนายบรรพต บัวศรี โดยถือเอาเอกสารและความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ซึ่งเป็นรายงานการ

/ไต่สวน...

ไต่สวนข้อเท็จจริง เป็นสำนวนการสอบสวนเป็นการปฏิบัติตามมาตรา ๙๒ และมาตรา ๙๓ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว หลังจากนั้น นายอำเภออากาศอำนวยได้มีหนังสืออำเภออากาศอำนวย ลับ ที่ สน ๐๐๒๓.๒๓/๐๐๗ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๙ แจ้งมติผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ทราบว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๙ ให้ความเห็นชอบ ลงโทษไล่อผู้ฟ้องคดีและนายบรรพต บัวศรี ออกจากราชการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีคำสั่งเทศบาล ตำบลสามัคคีพัฒนา ที่ ๕๕๔/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๙ ลงโทษไล่อผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ตั้งแต่วันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นการปฏิบัติตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ดังกล่าว และได้แจ้งคำสั่งลงโทษทางวินัยให้ผู้ฟ้องคดีทราบในวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๙ ผู้ฟ้องคดีได้อุทธรณ์ คำสั่งลงโทษทางวินัยต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ต่อมา นายอำเภออากาศอำนวยได้มีหนังสืออำเภออากาศอำนวย ลับ ที่ สน ๐๐๒๓.๒๓/๐๐๖ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๐ แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ทราบว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๐ มีมติให้ลดโทษผู้ฟ้องคดีและนายบรรพต บัวศรี จากไล่อออกจากราชการเป็นปลดออกจากราชการ เนื่องจากเป็นการเบิก - จ่าย ค่าจ้างให้กับลูกจ้างตามสิทธิ ไม่ได้นำไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว และเป็นการปฏิบัติตามคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงได้มีคำสั่งเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา ที่ ๒๓๑/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ลดโทษให้ผู้ฟ้องคดีเป็นให้ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ตั้งแต่วันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๙ และได้มีหนังสือสำนักงานเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา ลับ ที่ สน ๕๔๔๐๑/๐๐๓ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๖๐ แจ้งคำสั่งดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีทราบ โดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ เมื่อวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๖๐ คำสั่งปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการจึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ดำเนินการตามขั้นตอนของระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้องโดยชอบแล้ว กรณีผู้ฟ้องคดีขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งและอัตราเงินเดือนเท่าเดิมนับแต่วันที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ออกคำสั่งปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ นั้น เนื่องจากคำสั่งปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายและมีผลบังคับผู้ฟ้องคดี จึงไม่อาจดำเนินการดังกล่าวได้

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ให้การว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ดำเนินการตามมาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ โดยพิจารณาโทษตามฐานความผิดที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ซึ่งมีผลความผิดซึ่งปรากฏตามรายงานการไต่สวนข้อเท็จจริงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ผู้ฟ้องคดีได้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาว่า เมื่อได้ทราบจากนายคมชาญ หรือประชัน บงศ์บุตร ตำแหน่งปลัดเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา (คณะกรรมการฝากถอนเงิน) ไม่ยอมลงลายมือชื่อถอนเงินฝากธนาคารเนื่องจากเทศบัญญัติ

/งบประมาณ...

งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ไม่ได้รับการอนุมัติจากนายอำเภออากาศอำนวย และการประกาศใช้เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีดังกล่าวมิชอบด้วยระเบียบกฎหมาย และนายคมชาญ หรือประชัน บงศ์บุตร ได้ชี้แจงต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในกรณีไม่ลงลายมือชื่อ ในฎีกาและเอกสารการเบิกจ่ายเงินเนื่องจากนายอำเภออากาศอำนวยมีหนังสืออำเภออากาศอำนวย คำนวณที่ สน ๐๐๓๗.๒๓/๓๑๒๓ ลงวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๔ เรื่อง การระงับการใช้เทศบัญญัติ งบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๔ แต่นายประมวลชัย สิงห์คาม ดำรงตำแหน่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในขณะนั้น ได้สั่งการให้เปลี่ยนแปลงคณะกรรมการ ผู้มีอำนาจเบิกถอนเงินฝากธนาคารจากนายคมชาญ หรือประชัน บงศ์บุตร ตำแหน่งปลัดเทศบาล ตำบลสามัคคีพัฒนา เป็นนายบรรพต บัวศรี ตำแหน่งรองปลัดเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา ตามคำสั่งเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา ที่ ๓๕๓/๒๕๕๔ เรื่อง แต่งตั้งกรรมการฝากและถอนเงิน ฝากธนาคาร ลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๔ และผู้ฟ้องคดีเป็นคณะกรรมการผู้มีอำนาจเบิกถอนเงิน ฝากธนาคารตามคำสั่งดังกล่าวด้วย ซึ่งผู้ฟ้องคดีก็ทราบดีว่าคำสั่งแต่งตั้งกรรมการฝากและถอนเงิน ฝากธนาคารดังกล่าว เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ตามข้อ ๓๗ ที่ได้กำหนดไว้ว่า ในการถอนเงินฝากธนาคาร ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแจ้ง เงื่อนไขการส่งจ่ายต่อธนาคารโดยให้ผู้มีอำนาจส่งจ่ายเงินร่วมกันอย่างน้อยสามคน ในจำนวนนี้ ให้มีผู้บริหารท้องถิ่นและปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นลงนามส่งจ่ายด้วยทุกครั้ง และ ให้ผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมายให้ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น หรือผู้ดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าหัวหน้าหน่วยงาน อื่นหนึ่งคน และให้มอบหมายพนักงานส่วนท้องถิ่นตั้งแต่ระดับสามหรือเทียบเท่าขึ้นไปเพิ่มอีกหนึ่งคน ในกรณีที่ไม่มีผู้บริหารท้องถิ่นเป็นผู้มีอำนาจลงลายมือชื่อถอนเงินฝากร่วมกัน และได้บันทึก แย้งเป็นหนังสือพร้อมชี้แจงด้วยวาจาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้รับทราบ แต่ได้รับการยืนยัน ให้เปลี่ยนแปลงไปตามที่สั่งการไปแล้วและให้ถือปฏิบัติโดยเคร่งครัด แต่ผู้ฟ้องคดีก็ได้ปฏิเสธ การลงลายมือชื่อในการเบิกจ่ายเงิน ทั้ง ๆ ที่นายคมชาญ หรือประชัน บงศ์บุตร ปลัดเทศบาล ตำบลสามัคคีพัฒนา ไม่ยอมลงลายมือชื่อถอนเงินฝากธนาคาร โดยได้ชี้แจงต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดังกล่าวแล้ว จึงไม่อาจรับฟังได้ว่าผู้ฟ้องคดีไม่มีส่วนร่วมในการกระทำความผิด การที่ผู้ฟ้องคดี ได้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาอ้างว่านายประมวลชัย สิงห์คาม ดำรงตำแหน่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในขณะนั้น เป็นผู้สั่งการ และผู้ฟ้องคดีได้โต้แย้งคำสั่งด้วยวาจาแล้ว และนายประมวลชัยจะมีหนังสือ รับรองว่าเป็นผู้สั่งการให้ผู้ฟ้องคดีกระทำการตามที่สั่งการ แต่หนังสือดังกล่าวก็ไม่มีประกอบ ในการวางฎีกาเบิกจ่ายเงิน แต่ได้มีมาประกอบคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาของผู้ฟ้องคดี เพราะผู้ฟ้องคดี ทราบดีว่าคำสั่งของนายประมวลชัยเป็นคำสั่งให้กระทำการที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายจากผู้บังคับบัญชา

/และผู้ฟ้องคดี...

และผู้ฟ้องคดีต้องปฏิบัติตามคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายนั้น จึงจำเป็นต้องแนบหนังสือรับรองดังกล่าว ประกอบฎีกาหรือให้มีการลงรับหนังสือไว้ที่สำนักงานเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนาเพื่อเป็นหลักฐาน การที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าถูกข่มขู่ให้ปฏิบัติตามคำสั่งก็เป็นเพียงคำกล่าวอ้างลอยๆ ไม่มีพยานหลักฐาน ยืนยัน จึงไม่อาจรับฟังได้ว่าการโต้แย้งคำสั่งนายประมวลชัย การกระทำของผู้ฟ้องคดีเป็นการ กระทำร่วมกับนายประมวลชัย สิงห์คาม (ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑) และนายบรรพต บัวศรี รองปลัดเทศบาล ตำบลสามัคคีพัฒนา (ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒) จัดทำร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ โดยไม่ชอบด้วยกฎหมายและร่วมกันลงนามสั่งจ่ายเช็คเบิกจ่ายเงิน เป็นค่าจ้างเหมาบริการ จากเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีดังกล่าวโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงมีมติว่าการกระทำของผู้ฟ้องคดี (ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓) มีมูลความผิดทางวินัย อย่างร้ายแรงฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่น ได้ประโยชน์ที่มิควรได้เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจ ไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรีหรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ทางราชการอย่างร้ายแรง และกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว อย่างร้ายแรง ตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดสกลนคร เรื่อง หลักเกณฑ์และ เงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๔๕ สำหรับการพิจารณาอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีนั้น เหตุผลที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีมติให้ลดโทษจากไล่ออกจากราชการเป็นปลดออกจากราชการ เนื่องจากพิจารณาแล้ว เห็นว่าการกระทำผิดวินัยของผู้ฟ้องคดีเป็นการกระทำผิดตามฐานความผิดที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้ชี้มูล ความผิดวินัย แต่เนื่องจากมีเหตุบรรเทาโทษ คือ เป็นการเบิกจ่ายค่าจ้างให้กับลูกจ้างตามสิทธิ ไม่ได้นำไปใช้ประโยชน์ส่วนตัวและเป็นการปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา คือ นายประมวลชัย สิงห์คาม ดำรงตำแหน่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในขณะนั้น

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ให้การว่า สืบเนื่องจากสถานีตำรวจภูธรอากาศอำนวย ได้มีหนังสือ ที่ ตช. ๐๐๑๙.(๑๒)(๑๕)/๙๙๖ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ส่งคำร้องทุกข์พร้อมเอกสารมา ให้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติดำเนินคดี กรณีนายเอกสิทธิ์ อารักษ์ศักดิ์ ร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนให้ดำเนินคดีกับผู้ฟ้องคดี เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งหัวหน้า กองคลัง สังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กับพวก ในข้อหาเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติ หน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ โดยทุจริต โดยเป็นการกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรา ๘๙ แห่งพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และอยู่ในอำนาจหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ในการไต่สวนและวินิจฉัยชี้มูลความผิดโดยอาศัยอำนาจ

/ตามรัฐธรรมนูญ...

ตามรัฐธรรมนูญและกฎหมาย โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้มีมติแต่งตั้งองค์คณะพนักงานไต่สวน ซึ่งต่อมาได้ปรับเปลี่ยนเป็นคณะอนุกรรมการไต่สวน เพื่อดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงเรื่องกล่าวหา ดังกล่าว และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้แจ้งคำสั่งแต่งตั้งองค์คณะพนักงานไต่สวนและคณะอนุกรรมการไต่สวน ให้ผู้ฟ้องคดีทราบโดยชอบแล้ว โดยการไต่สวนข้อเท็จจริงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้ดำเนินการ ไปตามกระบวนการและขั้นตอนทางกฎหมายและระเบียบทุกประการโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว ซึ่งผู้ฟ้องคดีก็ได้รับทราบและยอมรับขั้นตอนและกระบวนการดังกล่าวโดยไม่เคยทักท้วงแต่อย่างใด อีกทั้ง ผู้ฟ้องคดียังได้เข้าใจข้อกล่าวหาและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้แจ้งให้ทราบ โดยลงนามรับทราบข้อกล่าวหาและเข้าใจข้อกล่าวหาโดยตลอดแล้ว จึงได้ต่อสู้คดีในชั้นไต่สวน ได้อย่างถูกต้องโดยชี้แจงข้อกล่าวหาเป็นหนังสือ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้พิเคราะห์ซึ่งนำพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องแล้วมีมติเป็นเอกฉันท์ว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดีมีมูลความผิดทางวินัย อย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรีหรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหาย แก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดสกลนคร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไข ในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๔๕ ข้อ ๓ วรรคสาม ข้อ ๖ วรรคสอง และข้อ ๑๙ วรรคสอง และมีมูล ความผิดทางอาญาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ มาตรา ๑๕๗ และมาตรา ๑๖๒ (๑) และ (๔) ประกอบมาตรา ๘๓ มาตรา ๙๐ และมาตรา ๙๑ ให้ส่งรายงานเอกสารและความเห็น ไปยังผู้บังคับบัญชาเพื่อพิจารณาโทษทางวินัย และอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินคดีอาญาในศาล ซึ่งมีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีกับผู้ฟ้องคดีตามฐานความผิดดังกล่าวตามพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๙๒ และ มาตรา ๙๗ แล้วแต่กรณี การไต่สวนข้อเท็จจริงและคำวินิจฉัยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จึงมีผลผูกพัน ผู้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้ดำเนินการตามขั้นตอนที่กฎหมายและระเบียบ กำหนดทุกประการแล้ว การวินิจฉัยข้อเท็จจริงเป็นไปตามพยานหลักฐานที่ปรากฏในสำนวน การไต่สวน ซึ่งสามารถพิสูจน์ความผิดทั้งทางวินัยและทางอาญาของผู้ฟ้องคดีได้ ดังนั้น มติชี้มูล ความผิดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ คำสั่งลงโทษของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และ คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงชอบด้วยกฎหมาย และไม่มีเหตุที่ศาลจะพิพากษา หรือมีคำสั่งตามคำขอท้ายฟ้อง ด้วยเหตุทั้งในประเด็นข้อเท็จจริงและประเด็นข้อกฎหมาย ดังนี้

ตามที่ถูกฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ฟ้องคดีไม่มีหน้าที่ในการจัดทำร่างเทศบัญญัติงบประมาณ รายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ โดยผู้ฟ้องคดีทำหน้าที่เพียงรวบรวมข้อมูลและ

/ประมาณ...

ประมาณการรายรับตามที่ผู้บังคับบัญชาสั่งการ จึงถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีมีส่วนสมรู้ร่วมคิดแต่อย่างใด นั้น
 ขณะเกิดเหตุคดีนี้ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งหัวหน้ากองคลัง (นักบริหารงานคลัง ๖) สังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
 มีหน้าที่ตรวจสอบการจัดการต่างๆ เกี่ยวกับงานคลัง เช่น งานการเงิน และบัญชีงานจัดเก็บรายได้
 งานธุรการ งานตรวจสอบรับรองความถูกต้องเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงิน งานรับรองสิทธิการเบิกงบประมาณ
 การควบคุมการปฏิบัติเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงิน ตรวจสอบการจัดซื้อจัดจ้าง นอกจากนี้ ผู้ฟ้องคดี
 ยังได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้มีอำนาจลงนามสั่งจ่าย - ถอนเงินฝากธนาคาร ตามคำสั่งเทศบาลตำบล
 สามัคคีพัฒนา ที่ ๓๕๓/๒๕๕๔ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการฝากและถอนเงินฝากธนาคาร ลงวันที่
 ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๔ จากการไต่สวนข้อเท็จจริงปรากฏว่า ในการจัดทำร่างเทศบัญญัติงบประมาณ
 รายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ นายคมชาญ หรือประชัน บงศ์บุตร ปลัดเทศบาล
 ตำบลสามัคคีพัฒนา ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่งบประมาณ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยวิธีการ
 งบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๑ ได้ทำร่างเทศบัญญัติงบประมาณ
 รายจ่ายประจำปีฯ เสนอต่อนายประมวลชัย สิงห์คาม ดำรงตำแหน่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในขณะนั้น
 เพื่อนำเสนอให้สภาเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนาพิจารณา แต่นายประมวลชัยได้แจ้งต่อนายคมชาญ
 หรือประชัน ว่า ในการจัดทำร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ นั้น
 นายประมวลชัยจะเป็นผู้จัดทำร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕
 ดังกล่าวเอง โดยนายประมวลชัยได้สั่งการให้ผู้ฟ้องคดีในฐานะหัวหน้ากองคลังเป็นผู้จัดทำร่าง
 เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้ฟ้องคดี
 ได้ร่วมกับนายบรรพต บัวศรี รองปลัดเทศบาล ตำบลสามัคคีพัฒนา จัดทำร่างเทศบัญญัติ
 งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ดังกล่าว โดยได้ประมาณการรายรับ
 จำนวน ๓๙,๙๐๐,๐๐๐ บาท และประมาณการรายจ่ายจำนวน ๓๙,๙๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งภายหลัง
 จากที่ได้จัดทำเสร็จสิ้นแล้ว ผู้ฟ้องคดีและนายบรรพตได้เสนอร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่าย
 ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ต่อนายประมวลชัย และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้เสนอร่างเทศบัญญัติ
 งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ต่อสภาเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา
 โดยเมื่อวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๔ ที่ประชุมสภาเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนาได้พิจารณามีมติ
 ปรึบลดประมาณการรายจ่ายจากร่างเดิมที่ตั้งไว้ ๓๙,๙๐๐,๐๐๐ บาท เป็น ๓๐,๘๘๘,๗๐๔ บาท
 และมีมติเห็นชอบให้ประกาศใช้เป็นเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ
 พ.ศ. ๒๕๕๕ ต่อมา เมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๔ นายเอกสิทธิ์ อารักษ์ศักดิ์ ประธานสภาเทศบาล
 ตำบลสามัคคีพัฒนา ได้เสนอร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕
 ฉบับที่สภาเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนาเห็นชอบแล้ว ไปยังนายอำเภออากาศอำนวย เพื่อพิจารณา
 เสนอไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดสกลนครพิจารณาให้ความเห็นชอบร่างเทศบัญญัติงบประมาณ

/รายจ่าย...

รายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ แต่จากการไต่สวนข้อเท็จจริงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ กลับปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้ฟ้องคดีและนายบรรพตได้ร่วมกันจัดทำร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ฉบับประมาณการรายรับจำนวน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และประมาณการรายจ่ายจำนวน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งไม่ได้เสนอต่อสภาเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา พิจารณาให้ความเห็นชอบ จากนั้น เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๔ นายประมวลชัยได้เสนอร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ฉบับประมาณการรายรับจำนวน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และประมาณการรายจ่ายจำนวน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ไปยังนายอำเภออากาศอำนวยก่อนที่นายอำเภออากาศอำนวยจะพิจารณาให้ความเห็นชอบร่างเทศบัญญัติฯ ฉบับที่ประธานสภาเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนาเป็นผู้เสนอ เพื่อให้นายอำเภออากาศอำนวยเสนอไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดสกลนครพิจารณาให้ความเห็นชอบ หลังจากนั้น เมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๔ นายอำเภออากาศอำนวยได้มีหนังสือแจ้งให้ประธานสภาเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนาทราบว่า นายอำเภออากาศอำนวยในฐานะที่ได้รับมอบอำนาจจากผู้ว่าราชการจังหวัดสกลนคร ให้ปฏิบัติราชการแทน ได้พิจารณาเห็นชอบร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ฉบับปรับลดประมาณการรายจ่ายคงเหลือ ๓๐,๘๘๘,๗๐๔ บาท ที่ประธานสภาเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนาเป็นผู้เสนอ โดยได้ส่งร่างเทศบัญญัติฯ ที่ให้ความเห็นชอบแล้วคืนไปยังผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พร้อมทั้งได้มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๔ แจ้งให้นายประมวลชัยทราบว่า นายอำเภออากาศอำนวยได้รับร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ของเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนาแล้ว ซึ่งเป็นร่างเทศบัญญัติฯ ฉบับปรับลดประมาณการรายจ่ายคงเหลือ ๓๐,๘๘๘,๗๐๔ บาท ที่ประธานสภาเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนาส่งให้นายอำเภออากาศอำนวยเพื่อเสนอไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดสกลนครพิจารณา ตามมาตรา ๖๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และขอให้แจ้งเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบศึกษาระเบียบกฎหมายให้ละเอียดรอบคอบ พร้อมทั้งมีการตักเตือนแนะนำนายประมวลชัยให้พึงระมัดระวังในการปฏิบัติหน้าที่เพราะอาจจะถูกผู้เสียหายฟ้องร้องตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ มาตรา ๒๖๔ และมาตรา ๒๖๘ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับหนังสือฉบับดังกล่าวของนายอำเภออากาศอำนวย นายประมวลชัยได้มีหนังสือเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา ที่ สน ๕๔๔๐๑/๘๘๕ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๔ ถึงนายอำเภออากาศอำนวยอีกครั้ง เพื่อยืนยันว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยคณะผู้บริหารขอรับรองและยืนยันร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ฉบับประมาณการรายจ่าย จำนวน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่คณะผู้บริหารเสนอให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสกลนครพิจารณา เป็นเทศบัญญัติที่ถูกต้องโดยผ่านความเห็นชอบของสภาเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนาแล้ว ซึ่งนายอำเภออากาศอำนวยได้มีหนังสืออำเภออากาศอำนวย

/ที่ สน ๐๐๓๗.๒๓...

ที่ สน ๐๐๓๗.๒๓/๒๘๑๗ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๕ ถึงนายประมวลชัย ยืนยันว่าได้เห็นชอบร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ฉบับปรับลดประมาณการรายจ่ายคงเหลือ ๓๐,๘๘๘,๗๐๔ บาท ที่ประธานสภาเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนาเสนอแล้ว ซึ่งอำเภออากาศอำนวย ได้ส่งร่างเทศบัญญัติดังกล่าวให้ประธานสภาเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา เพื่อให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ลงนามใช้บังคับเป็นเทศบัญญัติต่อไป นายประมวลชัยมีอำนาจหน้าที่ในฐานะนายกเทศมนตรีตำบลสามัคคีพัฒนา ในการลงนามประกาศใช้เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ฉบับที่ผู้ว่าราชการจังหวัดสกลนครเห็นชอบ แต่ข้อเท็จจริงปรากฏว่า นายประมวลชัยมิได้ประกาศใช้เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ฉบับที่ผู้ว่าราชการจังหวัดสกลนครเห็นชอบแต่อย่างใด กลับมีหนังสือเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา ที่ สน ๕๔๔๐๑/๑๐๔๕ ลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๔ ถึงนายอำเภออากาศอำนวยอีกครั้งหนึ่ง เพื่อยืนยันว่าร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ฉบับประมาณการรายจ่ายจำนวน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ฉบับที่ถูกตัด ซึ่งผ่านความเห็นชอบของสภาเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนาแล้ว ต่อมา เมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๔ นายประมวลชัยได้ประกาศใช้เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ฉบับประมาณการรายจ่ายจำนวน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งเป็นฉบับที่ผู้ฟ้องคดีและนายบรรพต ได้ร่วมกันจัดทำ ทั้งที่เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ดังกล่าวไม่ได้ผ่านความเห็นชอบจากสภาเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา และไม่ได้ผ่านการพิจารณาให้ความเห็นชอบจากผู้ว่าราชการจังหวัดสกลนครแต่อย่างใด ซึ่งภายหลังจากที่มีการประกาศใช้เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ฉบับประมาณการรายจ่ายจำนวน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยไม่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว นายประมวลชัยได้มีหนังสือเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา ที่ สน ๕๔๔๐๑/๑๑๑๖ ลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๔ แจ้งให้นายอำเภออากาศอำนวยรับทราบการประกาศใช้เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ฉบับดังกล่าว เมื่ออำเภออากาศอำนวยได้ทราบการประกาศใช้เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แล้ว นายอำเภออากาศอำนวยได้มีหนังสืออำเภออากาศอำนวย ด่วนที่สุด ที่ สน ๐๐๓๗.๒๓/๓๑๒๓ ลงวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๔ แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ทราบว่า การประกาศใช้เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ที่ไม่ผ่านการลงมติของสภาเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา อาจเข้าข่ายการกระทำผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ มาตรา ๒๖๔ และมาตรา ๒๖๘ ซึ่งนายอำเภออากาศอำนวยเห็นว่า การปฏิบัติของนายประมวลชัยเป็นการปฏิบัติหน้าที่ในทางที่อาจเสียหายแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงอาศัยอำนาจตามมาตรา ๗๒ แห่ง

/พระราชบัญญัติ...

พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ สั่งให้ระงับการปฏิบัติการของนายประมวลชัยในการใช้เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งนายประมวลชัยได้มีหนังสือเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา ที่ สน ๕๔๔๐๑/๑๑๓๘ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๕ ถึงนายอำเภออากาศอำนวย เพื่อยืนยันว่าร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ฉบับประมาณการรายจ่ายจำนวน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่ได้เสนอให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสกลนครพิจารณา เป็นเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ฉบับที่ถูกต้อง โดยผ่านความเห็นชอบของสภาเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนาแล้ว และการประกาศใช้เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ เป็นไปตามระเบียบและกฎหมายแล้วเช่นนั้น จากพฤติการณ์และการกระทำของผู้ฟ้องคดีดังกล่าวข้างต้น จึงรับฟังได้ว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้จัดทำร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ร่วมกับนายบรรพต รองปลัดเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา โดยมีพยานบุคคลรายนางสาวพิทยา พลสุวรรณ นักวิชาการเงินและบัญชี สังกัดกองคลังของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้ถ้อยคำว่าเป็นผู้พิมพ์ร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ โดยมีผู้ฟ้องคดีและนายบรรพต เป็นผู้กำกับ ควบคุม การพิมพ์แก้ไขรายละเอียดต่าง ๆ ตามคำบอกของบุคคลทั้งสอง และพยานบุคคลรายนางสาวระพีพรรณ บัญโสภาก หัวหน้าสำนักปลัดเทศบาล สังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้ถ้อยคำว่า เห็นผู้ฟ้องคดีสั่งนางสาวพิทยาพิมพ์ร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ พยานบุคคลทั้งสองจึงให้ถ้อยคำสอดคล้องกันรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีมีได้ทำหน้าที่เพียงรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินงบประมาณประจำปีที่ผ่านมาเท่านั้น แต่ผู้ฟ้องคดียังคงเป็นผู้กำกับ ควบคุมให้นางสาวพิทยาพิมพ์แก้ไขรายละเอียดต่าง ๆ ในร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ด้วยตนเอง ตามที่นายประมวลชัยและรองปลัดเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดีมอบหมายให้ปฏิบัติ แม้ว่าผู้ฟ้องคดีจะอ้างว่าไม่มีหน้าที่ในการจัดทำร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ แต่การที่ผู้ฟ้องคดีได้รับมอบหมายจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และรองปลัดเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนาแม้เพียงด้วยวาจา ในขณะที่ดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนการคลัง และเป็นผู้ใต้บังคับบัญชาของบุคคลทั้งสองที่ต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาอยู่แล้ว กรณีจึงต้องถือว่าแม้ผู้ฟ้องคดีจะมีได้มีหน้าที่โดยตรงตามอำนาจหน้าที่ที่ได้รับแต่งตั้ง แต่การที่ผู้ฟ้องคดีได้รับคำสั่งจากผู้บังคับบัญชาให้เป็นผู้จัดทำร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ โดยการสั่งการให้นางสาวพิทยา พลสุวรรณ เป็นผู้จัดพิมพ์ร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ จึงต้องถือว่าผู้ฟ้องคดีปฏิบัติหน้าที่ไปตามอำนาจหน้าที่แล้ว ประกอบกับข้อเท็จจริงจากการไต่สวนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ปรากฏว่า

/ผู้ฟ้องคดี...

ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้จัดทำร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ งบประมาณการรายจ่ายจำนวน ๓๙,๙๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งได้ปรับลดงบประมาณการรายจ่าย คงเหลือ ๓๐,๘๘๘,๗๐๔ บาท และฉบับประมาณการรายจ่ายจำนวน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ฟ้องคดี ย่อมทราบการจัดทำร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ฉบับประมาณการรายจ่ายจำนวน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นการดำเนินการที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากไม่ได้ผ่านความเห็นชอบจากสภาเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา และไม่ได้ผ่านการ พิจารณาให้ความเห็นชอบจากผู้ว่าราชการจังหวัดสกลนคร เมื่อนายประมวลชัยได้นำร่าง เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ฉบับประมาณการรายจ่าย จำนวน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่ผู้ฟ้องคดีและนายบรรพตได้ร่วมกันจัดทำขึ้น มาประกาศใช้เป็น เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ เป็นเหตุให้เทศบาล ตำบลสามัคคีพัฒนาได้รับความเสียหาย การกระทำของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นการร่วมกันจัดทำ และประกาศใช้เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ โดยไม่ชอบ ด้วยกฎหมาย ตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้ไต่สวนข้อเท็จจริง เป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบ อีกทั้งพยานหลักฐานที่ปรากฏในสำนวนสามารถพิสูจน์ การกระทำความผิดของผู้ฟ้องคดีได้ ดังนั้น การมีมติชี้มูลความผิดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จึงเป็นไป โดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีที่ว่า ผู้ฟ้องคดีไม่มีหน้าที่ในการจัดทำร่าง เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ และมีได้มีส่วนสมรู้ร่วมคิด ในกรณีดังกล่าว จึงไม่อาจรับฟังได้

ส่วนกรณีผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ฟ้องคดีดำเนินการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ตามข้อเสนอผ่านสายงานบังคับบัญชาของแต่ละส่วนราชการ โดยชอบด้วยกฎหมาย ผู้ฟ้องคดีไม่มีเจตนาทุจริตหรือเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด นั้น ภายหลังจากที่นายประมวลชัยได้ประกาศใช้เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ฉบับประมาณการรายจ่ายจำนวน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งไม่ใช่ฉบับที่สภาเทศบาล ตำบลสามัคคีพัฒนาได้ให้ความเห็นชอบ และนายอำเภออากาศอำนวยได้สั่งให้ระงับการปฏิบัติการ ดังกล่าวของนายประมวลชัยแล้ว ปรากฏว่าต่อมา นายประมวลชัย สิงห์คาม ดำรงตำแหน่งของ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในขณะนั้น ได้ดำเนินการจ้างพนักงานจ้างทั่วไป รวม ๑๗ อัตรา ตามสัญญาจ้าง เลขที่ ๙ - ๒๕/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๔ และได้ดำเนินการจัดทำฎีกาเบิกจ่าย งบประมาณในการจ้างเหมาบริการ ซึ่งนายประมวลชัย สิงห์คาม ดำรงตำแหน่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในขณะนั้น ได้มีคำสั่งเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา ที่ ๓๕๓/๒๕๕๔ เรื่อง แต่งตั้งกรรมการฝากและ ถอนเงินฝากธนาคาร ลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๔ แต่งตั้งนายบรรพต รองปลัดเทศบาลตำบล สามัคคีพัฒนา ให้เป็นผู้มีอำนาจถอนเงินฝากธนาคารของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แทนนายคมชาญ หรือประชัน

/ปลัดเทศบาล...

ปลัดเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา ซึ่งนายประมวลชัย ผู้ฟ้องคดี และนายบรรพต บัวศรี ได้ร่วมกัน
 ลงนามสั่งจ่ายเช็คเบิกจ่ายเงินเป็นค่าจ้างเหมาบริการตามฎีกาเบิกจ่ายเงิน เลขที่คลังรับ ๕๑/๒๕๕๕
 ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๔, ๕๒/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๔, ๕๓/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๓๑
 ตุลาคม ๒๕๕๔, ๕๔/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๔, ๑๒๐/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน
 ๒๕๕๔, ๑๒๑/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๔, ๑๒๒/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน
 ๒๕๕๔, ๑๒๓/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๔, ๑๒๔/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน
 ๒๕๕๔, ๑๒๕/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๔, ๑๒๘/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม
 ๒๕๕๔, ๑๒๙/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๕, ๒๐๐/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๕,
 ๒๐๒/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๕, ๒๐๓/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๕, ๒๐๗/๒๕๕๕
 ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕, ๒๐๘/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕, ๒๐๙/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑
 กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕, ๒๑๐/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕, ๒๑๑/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์
 ๒๕๕๕, ๒๑๒/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕, ๒๑๓/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕,
 ๒๑๔/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕, ๒๑๕/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๕,
 ๒๑๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๕, ๒๑๗/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๕, ๒๑๘/๒๕๕๕
 ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๕, ๒๑๙/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๕ และ ๒๒๐/๒๕๕๕
 ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๕ ทั้งนี้ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิก
 จ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
 พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๓๗ กำหนดว่า การถอนเงินฝากธนาคารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
 ให้ผู้มีอำนาจลงนามสั่งจ่ายร่วมกันอย่างน้อยสามคน ในจำนวนนี้ให้มีผู้บริหารท้องถิ่น และ
 ปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นลงนามสั่งจ่ายด้วยทุกครั้ง และให้ผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมายให้
 ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้ดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าหัวหน้าหน่วยงานอีกหนึ่งคน เป็นผู้มีอำนาจ
 ลงลายมือชื่อถอนเงินฝากร่วมกัน ดังนั้น การที่นายประมวลชัยมีคำสั่งเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา
 ที่ ๓๕๓/๒๕๕๔ เรื่อง แต่งตั้งกรรมการฝากและถอนเงินฝากธนาคาร ลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๔
 โดยแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีให้เป็นผู้มีอำนาจถอนเงินฝากธนาคารของเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา
 แทนนายคมชาญ หรือประชัน ปลัดเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา คำสั่งดังกล่าวจึงไม่เป็นไป
 ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน
 และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งผู้ฟ้องคดีในฐานะหัวหน้ากองคลัง
 มีอำนาจหน้าที่ในการเบิกจ่ายเงิน ย่อมต้องทราบระเบียบดังกล่าวเป็นอย่างดี และย่อมทราบว่า
 คำสั่งดังกล่าวเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ประกอบกับผู้ฟ้องคดีมิได้ปฏิเสธการลงลายมือชื่อ
 ในการเบิกจ่ายเงิน ทั้งๆ ที่ นายคมชาญ หรือประชัน ปลัดเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา
 ไม่ยอมลงลายมือชื่อถอนเงินฝากธนาคารและได้ชี้แจงต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในกรณีไม่ลงลายมือชื่อ
 ในฎีกาและเอกสารเบิกจ่ายเงิน เนื่องจากนายอำเภออากาศอำนวยได้ระงับการใช้เทศบัญญัติ

/จบประมาณ...

งงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๔ เป็นเหตุให้นายประมวลชัยได้มีคำสั่งเปลี่ยนผู้มีอำนาจถอนเงินฝากธนาคาร จากนายคมชาญ หรือประจัน บงศ์บุตร ปลัดเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา มาเป็นนายบรรพต บัวศรี รองปลัดเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา ดังนั้น เมื่อผู้ฟ้องคดีทราบ ว่า นายอำเภออากาศอำนวยได้ระงับการใช้เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ และมีการโต้แย้งการลงลายมือชื่อเบิกจ่ายเงินในฎีกาดังกล่าว แต่ผู้ฟ้องคดียังคงร่วมกันกับนายประมวลชัยและนายบรรพตจัดทำฎีกาเบิกจ่ายงบประมาณจากเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และลงนามสั่งจ่ายเช็คโดยไม่ชอบด้วยระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงินการเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๓๗ การสั่งจ่ายเช็คเบิกจ่ายเงินในฎีกาดังกล่าวของผู้ฟ้องคดีกับพวก จึงเป็นการเบิกจ่ายเงินโดยมิชอบด้วยกฎหมายและระเบียบ ทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับความเสียหายจากการเบิกจ่ายเงินตามเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ที่จัดทำและประกาศใช้โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย อีกทั้งนายอำเภออากาศอำนวยได้มีหนังสือสั่งให้ระงับการใช้เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีดังกล่าวแล้ว จึงไม่อาจสั่งจ่ายเช็คเบิกจ่ายเงินในฎีกาดังกล่าวได้ การกระทำของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรีหรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดสกลนคร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๔๕ ข้อ ๓ วรรคสาม ข้อ ๖ วรรคสอง และข้อ ๑๙ วรรคสอง และมีมูลความผิดทางอาญาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ มาตรา ๑๕๗ และมาตรา ๑๖๒ (๑) และ (๔) ประกอบมาตรา ๘๓ มาตรา ๙๐ และมาตรา ๙๑ ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ มีมติชี้ความผิด

เมื่อข้อเท็จจริงจากการไต่สวนรับฟังเป็นที่ยุติว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้กระทำผิดจริง ซึ่งผู้ฟ้องคดีในฐานะหัวหน้ากองคลัง (นักบริหารคลัง ๖) ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีอำนาจหน้าที่ตรวจสอบการจัดการต่าง ๆ เกี่ยวกับงานคลัง เช่น งานการเงินและบัญชี งานจัดเก็บรายได้ งานธุรการ งานตรวจสอบรับรองความถูกต้องเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงิน งานรับรองสิทธิการเบิกงบประมาณ การควบคุม การปฏิบัติเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงิน ตรวจสอบการจัดซื้อจัดจ้าง และผู้ฟ้องคดียังได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้มีอำนาจถอนเงินฝากธนาคารของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แต่ผู้ฟ้องคดีกลับร่วมกับนายประมวลชัยและนายบรรพตจัดทำฎีกาเบิกจ่ายงบประมาณจากเทศบัญญัติ

/งงบประมาณ...

งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และลงนามสั่งจ่ายเช็ค โดยไม่ชอบตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๓๗ ซึ่งผู้ฟ้องคดีเป็นผู้กระทำให้ขึ้นโดยตรงและผลแห่งการกระทำนั้นเป็นเหตุให้มีการเบิกจ่ายเงิน เป็นค่าจ้างเหมาบริการ หากไม่มีการลงนามสั่งจ่ายเช็คของผู้ฟ้องคดีแล้วผลดังกล่าวย่อมไม่อาจเกิดขึ้นได้ การกระทำของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นผลโดยตรงที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ หรือบุคคลอื่น ผู้ฟ้องคดีจึงต้องรับผิดชอบในผลแห่งการกระทำนั้น โดยผู้ฟ้องคดีหาอาจที่จะปฏิเสธความรับผิดชอบจากการกระทำของตนได้ไม่ ผู้ฟ้องคดีจึงต้องรับผิดชอบในผลจากการกระทำตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้มีมติชี้มูลความผิด ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจรับฟังได้ การไต่สวนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว

ส่วนกรณีผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ มีอำนาจในการไต่สวนข้อเท็จจริงและชี้มูลความผิดทางวินัยเฉพาะความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการเท่านั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จึงไม่มีอำนาจไต่สวนข้อเท็จจริงและชี้มูลความผิดทางวินัยฐานอื่นกับผู้ฟ้องคดีได้ ตามนัยคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๑๐๓๗/๒๕๕๘ นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ มีอำนาจในการไต่สวนและวินิจฉัยว่าผู้ฟ้องคดีกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ตามบทบัญญัติมาตรา ๑๙ (๔) ประกอบกับมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งเมื่อผู้ฟ้องคดีตกเป็นผู้ถูกกล่าวหาต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ซึ่งบัญญัตินิยามไว้ว่า “ผู้ถูกกล่าวหา” หมายความว่า ผู้ซึ่งถูกกล่าวหาหรือมีพฤติการณ์ปรากฏแก่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่า ได้กระทำการอันเป็นมูลที่จะนำไปสู่การถอดถอนจากตำแหน่ง การดำเนินคดีอาญา การขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน หรือการดำเนินการทางวินัย ตามที่บัญญัติในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ และให้หมายความรวมถึงตัวการ ผู้ใช้หรือผู้สนับสนุนในการกระทำความผิดดังกล่าวด้วย และ “ทุจริตต่อหน้าที่” หมายความว่า ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในพฤติการณ์ที่อาจทำให้ผู้อื่นเชื่อว่ามีตำแหน่งหรือหน้าที่ซึ่งตนที่มีได้มีตำแหน่งหรือหน้าที่นั้น หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่ ทั้งนี้ เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบสำหรับตนเองหรือผู้อื่น... ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จึงมีอำนาจชี้มูลความผิดผู้ฟ้องคดีในฐานะความผิดที่กระทำความผิดทางวินัย ตามนัยมาตรา ๘๑ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว ซึ่งกำหนดว่า ในกรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อกล่าวหาใดมีมูลความผิดให้ดำเนินการดังต่อไปนี้ (๑) ถ้ามีมูลความผิดทางวินัย ให้ดำเนินการตามมาตรา ๘๒ (๒) ถ้ามีมูลความผิดทางอาญา ให้ดำเนินการตามมาตรา ๘๗ จึงเห็นได้ว่า

/บทบัญญัติ...

บทบัญญัติมาตรา ๙๑ ได้แยกกระบวนการดำเนินการทางวินัยและทางอาญาต่างหากจากกัน โดยมีได้กำหนดให้ต้องมีมูลความผิดทางอาญาก่อนแล้วจึงสามารถดำเนินการทางวินัยต่อไปได้ อีกทั้ง ตามมาตรา ๙๑ (๑) ก็มีได้บัญญัติว่าจะต้องมีมูลความผิดทางวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการเท่านั้น เนื่องจากหากความผิดที่ถูกกล่าวหาเป็นความผิดทางวินัยซึ่งเป็นการกระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการรวมอยู่ด้วย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ก็ย่อมมีอำนาจที่จะดำเนินการได้สวนและวินิจฉัยชี้มูลความผิดทางวินัยตามฐานความผิดที่พิจารณาได้ความตามแนวบรรทัดฐานคำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง คดีหมายเลขดำที่ อม. ๖/๒๕๕๒ คดีหมายเลขแดงที่ อม. ๕/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๒ ซึ่งพิพากษาว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ มีอำนาจที่จะฟังข้อเท็จจริงจากสำนวนการไต่สวนมาวินิจฉัยชี้มูลความผิดฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๘๔ วรรคสอง ได้ โดยไม่จำเป็นต้องแจ้งข้อกล่าวหาเพิ่มเติมหรือไต่สวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติมตามมาตรา ๕๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ อีก และคณะกรรมการกฤษฎีกา (เรื่องเสร็จที่ ๑๕๘/๒๕๕๑) ได้วินิจฉัยว่า “มูลความผิดทางวินัย ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มิได้มีความหมายเฉพาะความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่เท่านั้น” และสอดคล้องกับคำพิพากษาศาลปกครองอุทธรณี คดีหมายเลขแดงที่ บ. ๒๖/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๐ ซึ่งได้วางหลักในเรื่องนี้ไว้ในทำนองเดียวกัน นอกจากนี้ มาตรา ๙๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ยังได้บัญญัติไว้ว่า “ในกรณีที่มีมูลความผิดทางวินัย เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาพฤติการณ์แห่งการกระทำผิดแล้วมีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาผู้ใดได้กระทำความผิดวินัย...” อันแสดงให้เห็นว่า หากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้พิจารณาพฤติการณ์แห่งการกระทำผิดแล้วเห็นว่า แม้การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาไม่มีมูลความผิดทางวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ แต่หากปรากฏว่ามีมูลความผิดทางวินัยฐานอื่นอันเป็นผลจากการกระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ย่อมมีอำนาจวินิจฉัยชี้มูลความผิดทางวินัยในฐานความผิดอื่นตามมาตรา ๙๒ ได้ ซึ่งกรณีดังกล่าวศาลรัฐธรรมนูญ ได้มีคำวินิจฉัยที่ ๒/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ แล้วว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ มีอำนาจวินิจฉัยข้อเท็จจริง และมีมติว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานทุจริตต่อหน้าที่และประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ต้องฟังเป็นที่ยุติ เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้ดำเนินการตามรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฯ บัญญัติไว้โดยครบถ้วนแล้ว ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จึงไม่อาจเห็นพ้องด้วยกับคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๑๐๓๗/๒๕๕๘ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้ยื่นคำร้องขอพิจารณาคดีใหม่ในคดีของศาลปกครองกลาง คดีหมายเลขดำที่ ๔๐/๒๕๔๘ คดีหมายเลขแดงที่ ๕๓๘/๒๕๕๓ ซึ่งศาลปกครองกลางได้มีคำสั่งรับคำร้องขอพิจารณาคดีใหม่แล้ว อีกทั้งประเด็นนี้ยังมีคำพิพากษา

/ศาลปกครองสูงสุด...

ศาลปกครองสูงสุด ซึ่งได้มีคำพิพากษาทั้งก่อนและหลังคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๑๐๓๗/๒๕๕๘ ดังกล่าว โดยวินิจฉัยว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ มีอำนาจไต่สวน และวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือความผิดที่เกี่ยวข้องกัน ตามนัยคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดคดีหมายเลขดำที่ พ. ๑/๒๕๕๓ คดีหมายเลขแดงที่ พ. ๒/๒๕๕๘ และคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขดำที่ อ. ๒๖๔/๒๕๕๖ คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๕๐๙/๒๕๕๙ ดังนั้น จึงเห็นได้ว่าคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ซึ่งได้พิพากษาทั้งก่อนและหลังคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดคดีหมายเลขแดง ที่ อ. ๑๐๓๗/๒๕๕๘ มิได้มีการหยิบยกอำนาจในการไต่สวนและวินิจฉัยข้อมูลความผิดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ว่ามีอำนาจชี้มูลความผิดเฉพาะความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการแต่อย่างใด อีกทั้งคำพิพากษายังได้วินิจฉัยว่า คำสั่งลงโทษของผู้บังคับบัญชาที่ลงโทษตามมติชี้มูลความผิดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ในความผิดทางวินัยฐานอื่นนอกจากความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการนั้น ชอบด้วยกฎหมายแล้ว ดังนั้น คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๑๐๓๗/๒๕๕๘ จึงหาได้มีผลผูกพันผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ และหาอาจนำมาใช้เทียบเคียงกับคดีนี้ได้แต่อย่างใดไม่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จึงมีอำนาจไต่สวนข้อเท็จจริงและชี้มูลความผิดทางวินัยกับผู้ฟ้องคดีได้ ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจรับฟังได้

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ในฐานะองค์กรตามรัฐธรรมนูญได้ใช้อำนาจในการวินิจฉัยชี้ขาด อันเป็นการใช้อำนาจตามรัฐธรรมนูญขององค์กรตามรัฐธรรมนูญโดยตรง อำนาจศาลปกครองไม่รวมถึงการวินิจฉัยชี้ขาดขององค์กรตามรัฐธรรมนูญซึ่งเป็นการใช้อำนาจโดยตรงตามรัฐธรรมนูญขององค์กรตามรัฐธรรมนูญนั้น กล่าวคือ ศาลปกครองไม่มีอำนาจที่รับคำฟ้องในเรื่องนี้ไว้พิจารณาตั้งแต่ต้น อีกทั้งในเรื่องการรับฟังข้อเท็จจริงนี้ มาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติให้ศาลปกครองมีอำนาจพิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่งในเรื่องคดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยมิชอบด้วยกฎหมายไม่ว่าจะเป็นการออกกฎ คำสั่งหรือการกระทำอื่นใดเนื่องจากกระทำโดยไม่มีอำนาจหรือนอกเหนืออำนาจหน้าที่หรือไม่ถูกต้องตามกฎหมาย หรือโดยไม่ถูกต้องตามรูปแบบขั้นตอนหรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้สำหรับการกระทำนั้น หรือโดยไม่สุจริต หรือมีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม หรือมีลักษณะเป็นการสร้างขั้นตอนโดยไม่จำเป็นหรือสร้างภาระให้เกิดขึ้นกับประชาชนเกินสมควร หรือเป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบ บทบัญญัตินี้เห็นได้ว่า กฎ คำสั่ง หรือการกระทำอื่นใดของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ผู้ฟ้องคดีจะอ้างต่อศาลปกครองว่าไม่ชอบด้วยกฎหมายต้องเป็นกฎ คำสั่ง หรือการกระทำอื่นใด ที่อ้างเหตุหนึ่งเหตุใดในสามประการ คือ ประการแรก ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

/เนื่องจาก...

เนื่องจากกระทำโดยไม่มีอำนาจหรือนอกเหนืออำนาจหน้าที่หรือไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ประการที่สองไม่ชอบด้วยกฎหมายเนื่องจากกระทำโดยไม่ถูกต้องตามรูปแบบขั้นตอน หรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้สำหรับการกระทำนั้น และประการที่สาม ไม่ชอบด้วยกฎหมายเนื่องจากกระทำโดยไม่สุจริต หรือมีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม หรือมีลักษณะเป็นการสร้างขั้นตอนที่ไม่จำเป็นหรือสร้างภาระให้เกิดขึ้นกับประชาชนเกินสมควร หรือเป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบ ส่วนการรับฟังข้อเท็จจริงไปในทางหนึ่งทางใดย่อมเป็นดุลพินิจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ โดยแท้ เมื่อไม่ปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ฟังข้อเท็จจริงผิดกฎหมาย เช่น ฟังข้อเท็จจริงนอกสำนวน หรือไม่สุจริต ดังนั้น มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จึงชอบด้วยกฎหมาย และมีอรรถาธิบายเป็นการกระทำที่มิชอบอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ คำฟ้องของผู้ฟ้องคดีจึงไม่อยู่ในอำนาจของศาลปกครองตามบทบัญญัติดังกล่าว ดังนั้น ศาลปกครองอุธรณ์นี้ จึงมีอรรถาธิบายของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา

ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ที่ชี้มูลความผิดทางวินัย ผู้ฟ้องคดีเป็นเพียงการใช้อำนาจตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่มีผลเพียงชี้มูลความผิดทางวินัยผู้ฟ้องคดีเท่านั้น มิได้เป็นการใช้อำนาจโดยตรงตามรัฐธรรมนูญที่เป็นการวินิจฉัยชี้ขาดขององค์กรตามรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๒๒๓ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แต่อย่างใด เมื่อคดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนคำสั่งลงโทษทางวินัยตามคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ดังกล่าว ศาลปกครองจึงมีอำนาจรับคำฟ้องคดีนี้ไว้พิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่งได้ และกรณีเช่นว่านี้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ย่อมมีอำนาจหน้าที่ไต่สวนข้อเท็จจริงและวินิจฉัยชี้มูลความผิดทางวินัยและความผิดทางอาญาได้ โดยส่วนของความผิดทางวินัยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอีกและให้ถือว่ารายงานเอกสารและความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยตามกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ออกคำสั่งลงโทษผู้ฟ้องคดีตามมติชี้มูลความผิดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอีก และให้ถือว่ารายงานเอกสารและความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยตามกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงเป็นการถูกต้องตามขั้นตอนหรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญตามที่กฎหมายข้างต้นกำหนดไว้แล้ว ยกเว้นแต่เฉพาะความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงฐานกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่า เป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๑๙ วรรคสอง ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดสกลนคร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์

/ลงวันที่ ๒๕...

ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๕ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอีก และไม่ถือว่ารายงานเอกสารและความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัย ตามกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑

กรณีมีประเด็นต้องวินิจฉัยต่อไปว่า พฤติการณ์และการกระทำของผู้ฟ้องคดี เป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงตามที่ถูกกล่าวหาหรือไม่ เห็นว่า แม้นายประมวลชัย สิงห์คาม ซึ่งดำรงตำแหน่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในขณะนั้น จะได้มอบหมายให้นายบรรพต บัวศรี และผู้ฟ้องคดี ให้ร่วมกันดำเนินการจัดทำร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ แทนปลัดเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนาก็ตาม ก็เป็นการมอบอำนาจที่ไม่ชอบด้วยหลักเกณฑ์ ดังกล่าว แม้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ (นายประมวลชัย สิงห์คาม) มอบหมายให้ช่วยเหลือในการจัดทำร่าง เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ และให้ร่างหนังสือโต้ตอบ กับอำเภออากาศอำนวยก็ตาม ก็เป็นเพียงการปฏิบัติหน้าที่ทั่วไปตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย หรือกระทำในนามผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เท่านั้น ซึ่งถือว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นผู้ลงมือกระทำด้วยตนเอง โดยอ้อม ผู้ฟ้องคดีและนายบรรพต บัวศรี หาได้มีฐานะเป็นเจ้าหน้าที่งบประมาณและมีหน้าที่ ตามข้อ ๕ ข้อ ๒๒ และข้อ ๒๓ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยวิธีการงบประมาณขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๑ แต่อย่างไรก็ตาม ในเวลาต่อมาผู้ฟ้องคดีและ นายบรรพต บัวศรี ย่อมทราบดีว่า ร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ มีอยู่จำนวน ๒ ฉบับ แต่ผู้ฟ้องคดียังปฏิบัติตามคำสั่งอันไม่ชอบด้วยกฎหมายของนายประมวลชัย ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาโดยไม่ได้เสนอความเห็นโต้แย้งไว้เป็นหนังสือทันทีเพื่อให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ทบทวนคำสั่งนั้น หากได้เสนอความเห็นโต้แย้งเป็นหนังสือแล้ว ถ้าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ยังยืนยัน ให้ปฏิบัติตามคำสั่งเดิม ผู้ฟ้องคดีมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตาม ทั้งนี้ ตามข้อ ๙ วรรคหนึ่ง ของประกาศ คณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดสกลนคร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๔๕ เมื่อผู้ฟ้องคดีเพียงแต่ไม่ได้เสนอความเห็นโต้แย้งไว้เป็นหนังสือทันทีเพื่อให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ทบทวนคำสั่งตามข้อ ๙ วรรคหนึ่ง ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดสกลนคร ดังกล่าวเท่านั้น ซึ่งแม้ผู้ฟ้องคดีจะได้เสนอความเห็นโต้แย้งไว้เป็นหนังสือเพื่อให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ทบทวนคำสั่งตามข้อ ๙ วรรคหนึ่ง ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดสกลนคร ฉบับเดียวกันก็ตาม แต่มีเหตุให้เชื่อว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ น่าจะยังคงยืนยันให้ปฏิบัติตามคำสั่งเทศบาล ตำบลสามัคคีพัฒนา ที่ ๓๕๓/๒๕๕๔ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการฝากและถอนเงินฝากธนาคาร ลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๔ และคำสั่งอื่นที่เกี่ยวข้องเช่นเดิม ดังนั้น การที่ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติตามคำสั่ง อันไม่ชอบด้วยกฎหมายของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาซึ่งที่รู้ว่าเป็นการกระทำที่ ผ่าฝืนคำสั่งของนายอำเภออากาศอำนวยตามหนังสืออำเภออากาศอำนวย ด่วนที่สุด ที่ สน

๐๐๓๗.๒๓/๓๑๒๓ ลงวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๔ ระวังการปฏิบัติหน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการเบิกจ่ายงบประมาณตามเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายฉบับพิพาทที่ออกโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายของนายประมวลชัย ซึ่งดำรงตำแหน่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในขณะนั้น ตามมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ โดยผู้ฟ้องคดีร่วมกันเบิกจ่ายเงินค่าจ้างให้แก่พนักงานจ้างทั่วไป จำนวน ๑๗ อัตรา ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๐๙ - ๒๕/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๔ ตามคำสั่งเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา ที่ ๓๕๓/๒๕๕๔ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการฝากและถอนเงินฝากธนาคาร ลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๔ โดยไม่ได้เสนอความเห็นโต้แย้งไว้เป็นหนังสือทันทีเพื่อให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ทบทวนคำสั่งตามข้อ ๙ วรรคหนึ่ง ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดสกลนคร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๕ จึงเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ แต่ไม่เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงด้วย ตามข้อ ๖ วรรคสาม ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดสกลนครดังกล่าว เนื่องจากการเบิกจ่ายค่าจ้างให้แก่พนักงานจ้างทั่วไป จำนวน ๑๗ อัตรา ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๐๙ - ๒๕/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๔ ไม่เป็นการกระทำโดยทุจริตตามข้อ ๓ วรรคสาม ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดสกลนคร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๕ การที่ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติตามคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาในการเบิกจ่ายเงินค่าจ้างให้แก่พนักงานจ้างทั่วไป จำนวน ๑๗ อัตรา ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๐๙ - ๒๕/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๔ ตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๕๔ ถึงเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๕ เมื่อพนักงานจ้างทั่วไปเป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าจ้าง และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหน้าที่ต้องชำระหนี้ให้แก่พนักงานจ้างทั่วไปตามสัญญาจ้างดังกล่าว เพื่อให้หนี้ระงับสิ้นไปตามมาตรา ๑๙๔ มาตรา ๒๐๔ วรรคสอง และมาตรา ๓๑๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ จึงไม่ใช่การแสวงหาประโยชน์ที่มีควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น ตามมาตรา ๑ (๑) แห่งประมวลกฎหมายอาญา กรณีการกระทำของผู้ฟ้องคดีเช่นว่านี้ย่อมไม่เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มีควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และเป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงตามข้อ ๓ วรรคสาม ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดสกลนคร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๕ และเมื่อไม่ปรากฏว่าเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแล้ว จึงขาดองค์ประกอบความผิดฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรีหรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการ

/อย่างร้ายแรง...

อย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๖ วรรคสอง ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดสกลนครข้างต้น และเมื่อวินิจฉัยแล้วว่าผู้ฟ้องคดีไม่ได้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงในความผิดฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มีควรได้เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรีหรือนโยบายรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๓ วรรคสาม และข้อ ๖ วรรคสอง ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดสกลนครข้างต้น จึงถือไม่ได้ว่าผู้ฟ้องคดีกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๑๔ วรรคสอง ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลดังกล่าว อีกทั้งความผิดฐานกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ไม่มีอำนาจไต่สวนข้อเท็จจริง และข้อมูลความผิด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยขึ้นมาใหม่อีก ไม่อาจถือว่ารายงานเอกสารและความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามมาตรา ๙๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้น มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ในการประชุมครั้งที่ ๗๕๗ - ๓๑/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๙ ที่ข้อมูลความผิดว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดีมีมูลความผิดทางวินัยร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรีหรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๓ วรรคสาม ข้อ ๖ วรรคสอง และข้อ ๑๔ วรรคสอง ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดสกลนคร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๕ จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย รวมถึงคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๐ โดยลดโทษผู้ฟ้องคดีจากไล่ออกจากราชการเป็นปลดออกจากราชการ และคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามคำสั่งเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา ที่ ๒๓๑/๒๕๖๐ เรื่อง ลดโทษ ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ที่ออกตามคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และมติข้อมูลความผิดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ข้างต้น โดยลดโทษผู้ฟ้องคดีจากไล่ออกจากราชการเป็นปลดออกจากราชการ จึงไม่ชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาเพิกถอนคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๐ ที่ลดโทษผู้ฟ้องคดีจากไล่ออกจากราชการเป็นปลดออกจากราชการ และเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามคำสั่งเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา ที่ ๒๓๑/๒๕๖๐ เรื่อง ลดโทษ ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐

/ที่ลงโทษ...

ที่ลงโทษผู้ฟ้องคดีจากไล่ออกจากราชการเป็นปลดออกจากราชการ ทั้งนี้ ให้มีผลย้อนหลังไปนับตั้งแต่วันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๙ โดยมีข้อสังเกตเกี่ยวกับแนวทางหรือวิธีการดำเนินการให้เป็นไปตามคำพิพากษาว่า ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ดำเนินการเพื่อให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งที่เทียบเท่าตำแหน่งเดิมภายในสามสิบวันนับแต่วันที่คดีถึงที่สุด พร้อมทั้งคืนสิทธิประโยชน์ที่พึงมีพึงได้รับตามกฎหมายและกฎที่เกี่ยวข้องกำหนดไว้ให้แก่ผู้ฟ้องคดีภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการ คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อุทธรณ์ว่า ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยวิธีการงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๑ กำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ปลัดเทศบาล และปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล เท่านั้น ในฐานะเป็นเจ้าหน้าที่งบประมาณ มีหน้าที่ในการจัดทำร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี โดยในขณะที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จัดทำร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี ๒๕๕๕ ยังปรากฏว่ามีปลัดเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา (นายคมชาญหรือประชัน บงศ์บุตร) และสามารถดำเนินการจัดทำร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๕ ได้อยู่ ซึ่งผู้ฟ้องคดีก็รู้โดยชัดแจ้งแต่ผู้ฟ้องคดีก็ได้จัดทำร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๕ ขึ้นอีกฉบับหนึ่ง ซึ่งเป็นฉบับที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย โดยร่วมกับนายประมวลชัย สิงห์คาม และนายบรรพต บัวศรี ซึ่งแสดงให้เห็นว่าบุคคลทั้งสามมีเจตนาร่วมกันมาตั้งแต่แรกในการจัดทำร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๕ ฉบับที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ถึงแม้ต่อมา นายประมวลชัย ซึ่งดำรงตำแหน่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในขณะนั้น จะมีหนังสือรับรองและยืนยันว่าร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๕ ฉบับที่ส่งตามหนังสือเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา ที่ สน ๕๔๔๐๑/๙๗๘ ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๔ เป็นร่างเทศบัญญัติที่ถูกต้องโดยผ่านความเห็นชอบของสภาเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนาอีกครั้งที่สามก็ตาม แต่ก็ต้องถือว่าบุคคลทั้งสามได้ร่วมกันจัดทำร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๕ ฉบับที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว ถึงแม้ว่านายประมวลชัย ซึ่งดำรงตำแหน่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในขณะนั้น จะมีหนังสือรับรองและยืนยันถึงสามครั้งก็ตาม ซึ่งภายหลังจากที่นายประมวลชัยได้ประกาศใช้เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่าย ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๕ ฉบับที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว ปรากฏว่านายประมวลชัยได้มีการเปลี่ยนแปลงรายชื่อผู้มีอำนาจเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินของเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา จากนายคมชาญหรือประชัน บงศ์บุตร ปลัดเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา มาให้เป็น นายบรรพต บัวศรี รองปลัดเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนาแทน ตามคำสั่งเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา ที่ ๓๕๓/๒๕๕๕ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการฝากและถอนเงินฝากธนาคาร ลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๔ ซึ่งย่อมแสดงให้เห็น

/ถึงเจตนา...

ถึงเจตนาของนายประมวลชัย นายบรรพต และผู้ฟ้องคดีอย่างชัดเจนว่ามีเจตนาทุจริต จงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย หรือระเบียบของทางราชการมาแต่แรก ซึ่งในส่วนของความเสียหายที่เกิดขึ้นแก่ทางราชการนั้น นายประมวลชัย นายบรรพต และผู้ฟ้องคดีไม่ได้กระทำการเพียงแค่การจัดทำฎีกาเบิกจ่ายเงินค่าจ้างให้แก่พนักงานจ้างทั่วไป จำนวน ๑๗ อัตรา ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๐๙ - ๒๕/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕ เท่านั้น ยังปรากฏว่าเมื่อสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินจังหวัดสกลนครเข้ามาตรวจสอบงบการเงิน สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือทักท้วงและตั้งข้อสังเกตการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๕ ตามเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๕ ฉบับที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งผู้ฟ้องคดี นายประมวลชัย และนายบรรพต ได้ร่วมกันเบิกจ่ายไป โดยสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินจังหวัดสกลนครได้ให้ข้อเสนอแนะแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้ตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีการเบิกจ่ายเงินโดยไม่ได้ตราเทศบัญญัติและการเบิกจ่ายเกินงบประมาณจำนวน ๑,๗๕๑,๙๖๐.๐๐ บาท อันเป็นเหตุให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และทางราชการเสียหายอย่างร้ายแรง อีกทั้งยังปรากฏข้อเท็จจริงอีกว่า ในส่วนของการจัดทำฎีกาเลขที่คลังรับ ๒๒๑/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๕ ยังไม่ปรากฏลายมือชื่อผู้ตรวจสอบฎีกา ปลัดเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา ผู้จ่ายเงิน ผู้รับเงิน และกรณีการเบิกจ่ายค่าใช้สอยเป็นค่าน้ำมันเชื้อเพลิง จำนวนสี่ฎีกา อันประกอบด้วย ฎีกาเลขที่คลังรับ ป. ๕๓/๑๓๓ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๔ ฎีกาเลขที่คลังรับ ป. ๗๑/๑๘๖ ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๔ ฎีกาเลขที่คลังรับ ป. ๗๘/๑๙๔ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๔ และฎีกาเลขที่คลังรับ ป. ๘๒/๒๐๖ ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๕ ซึ่งเป็นการเบิกจ่ายให้แก่ หจก. นาทีพาณิชย์สกลนคร ทั้งสิ้น ไม่ปรากฏลายมือชื่อหัวหน้าพนักงาน ผู้ตรวจฎีกา ปลัดเทศบาล ผู้จ่ายเงิน และผู้เบิก และมีข้อสังเกตว่าโดยปกติผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะมีการจัดซื้อน้ำมันเชื้อเพลิงจาก หจก. เทพพิทักษ์พาณิชย์ แต่เมื่อนายประมวลชัยได้เปลี่ยนแปลงลายมือชื่อผู้มีอำนาจในการเบิกจ่ายเงินแล้ว ก็ได้มีการจัดซื้อจากปั้มน้ำมันดังกล่าว อีกทั้ง การจัดซื้อน้ำมันทั้งสี่ครั้ง ซึ่งเป็นจำนวนมากก็จะต้องมีการจัดเตรียมสถานที่เก็บรักษาไว้เป็นอย่างดีและอยู่ในที่ที่เหมาะสมเพื่อรอการเบิกจ่าย แต่ข้อเท็จจริงปรากฏว่าไม่ได้จัดสถานที่ไว้ รวมทั้งคณะกรรมการที่ตรวจรับก็มีเพียงแต่ตรวจรับตามคำสั่งของนายประมวลชัยเท่านั้น ซึ่งผู้มีอำนาจในการเบิกจ่ายเงินก็คือ นายประมวลชัย นายบรรพต และผู้ฟ้องคดี อันเป็นการส่อเจตนาไปในทางทุจริตอย่างชัดเจน และกรณีการเบิกจ่ายเงินเกินงบประมาณที่เทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนาตราเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ โดยเบิกจ่ายในหมวดค่าใช้สอย ตามฎีกาเลขที่คลังรับ ๑๗๙/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๔ เบิกจ่ายเป็นค่าผ้าห่มกันหนาว เป็นเงิน ๔๘๐,๐๐๐ บาท ซึ่งในเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายตั้งไว้ ๑๐๐,๐๐๐ บาท อันเป็นการเบิกเกินงบประมาณที่ตั้งไว้เป็นเงิน ๓๘๐,๐๐๐ บาท ซึ่งนายประมวลชัย

/นายบรรพต...

นายบรรพต และผู้ฟ้องคดี เป็นผู้ร่วมกันเบิกจ่าย และก็ไม่ปรากฏลายมือชื่อ หัวหน้า หน่วยงาน ผู้เบิก เจ้าหน้าที่ตรวจสอบเอกสารประกอบฎีกา หัวหน้ากองคลัง ปลัดเทศบาล ผู้จ่ายเงิน และ ผู้เบิก ซึ่งการเบิกจ่ายเงินตามฎีกาทั้งหกฎีกาตามที่กล่าวมา ถือเป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบ กระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยวิธีงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๑ และระเบียบ กระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงิน ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๗

เมื่อพิจารณาประกอบกับกรณีการเบิกจ่ายค่าจ้างให้แก่พนักงานจ้างทั่วไป จำนวน ๑๗ อัตรา ตามสัญญาจ้าง เลขที่ ๐๙ - ๒๕/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕ ตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๕๔ ถึงเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๕ จากเทศบาลผู้ตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ฉบับที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งนายประมวลชัย นายบรรพต และผู้ฟ้องคดี ได้ร่วมกัน จัดทำและได้ร่วมกันเบิกจ่ายเงิน โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย นั้น โดยพฤติการณ์แสดงให้เห็นว่า นายประมวลชัย นายบรรพต และผู้ฟ้องคดี มีเจตนาทุจริต เข้าข่ายกรณีกระทำความผิดฐานปฏิบัติ และละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ โดยมีชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์มิควรได้ อันเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ตามข้อ ๓ วรรคสาม ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาล จังหวัดสกลนคร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๔๕ ซึ่งเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ มีอำนาจในการไต่สวนและวินิจฉัยว่าผู้ฟ้องคดีกระทำการทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ตามบทบัญญัติ มาตรา ๑๙ (๔) ประกอบกับ มาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะต้องปฏิบัติตามมาตรา ๙๒ และมาตรา ๙๓ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว อีกทั้ง ผู้ฟ้องคดีเป็นถึงผู้อำนวยการกองคลัง มีวุฒิภาวะ ความรู้ ระดับดี รวมทั้งมีหน้าที่ในการช่วยเหลือในการปฏิบัติหน้าที่ราชการของปลัดเทศบาล ตามประกาศ คณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดสกลนคร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาล ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ ข้อ ๒๖๔ วรรคสอง และ ข้อ ๒๖๖ วรรคหนึ่ง ย่อมรู้ดีว่าการจัดทำเทศบาลผู้ตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๕ ที่นายประมวลชัยจัดทำขึ้นและใช้ให้ผู้ฟ้องคดีดำเนินการจัดทำ และประกาศใช้นั้นเป็นฉบับ ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย โดยจะเห็นว่านายประมวลชัยได้มีการรับรองและยืนยันถึงสามครั้ง ถ้าไม่มี เจตนาทุจริตร่วมกัน หลังจากที่นายประมวลชัยประกาศใช้แล้วและมีคำสั่งเปลี่ยนแปลงรายชื่อ ผู้มีอำนาจเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินจากนายคมชาญ หรือประชัน ปลัดเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา เป็นนายบรรพต แทนตามคำสั่งเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา ที่ ๓๕๙/๒๕๕๔ เรื่อง แต่งตั้ง คณะกรรมการฝากและถอนเงินฝากธนาคาร ลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๔ ผู้ฟ้องคดีก็ยังไม่ได้

/มีการบันทึก...

มีการบันทึกแย้งคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายของนายประมวลชัย ยังคงร่วมมือกับนายประมวลชัย และนายบรรพต เบิกจ่ายเงินจากเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๕ ฉบับที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายอีกหลายครั้ง รวมทั้งฎีกาเบิกจ่ายเงินตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้เสนอมาในคำอุทธรณ์ จนในที่สุดรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้มีคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๓๔๘/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ สั่งให้นายประมวลชัยพ้นจากตำแหน่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดังที่ปรากฏในรายงานกระบวนการพิจารณาของศาลปกครองอุดรธานี พฤติการณ์ต่างๆ ของผู้ฟ้องคดี ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้กล่าวมา จึงชี้ได้ชัดเจนว่าผู้ฟ้องคดีมีเจตนาทุจริต ร่วมกับนายประมวลชัยและนายบรรพต มาตั้งแต่แรกในการจัดทำเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่าย ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๕ ฉบับที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และกระทำสืบเนื่องต่อมาจนถึงการเบิกจ่ายเงินต่าง ๆ ตามเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๕ ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งถ้าหากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยไม่มีคำสั่งให้นายประมวลชัยพ้นจากตำแหน่งแล้ว ผู้ฟ้องคดีย่อมจะสร้างความเสียหายเกิดขึ้นกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ รวมทั้งราชการอีกมาก และมีข้อสังเกตอีกว่า นายประมวลชัย นายบรรพต และผู้ฟ้องคดี ยังมีความสัมพันธ์พิเศษกันทางเครือญาติ กล่าวคือ แม่ของนายบรรพตเป็นพี่สาวของนายประมวลชัย และผู้ฟ้องคดีเป็นหลานของแม่ นายประมวลชัย อันชี้ให้เห็นว่าการกระทำต่าง ๆ ไม่น่าจะเกิดจากการบังคับขู่เข็ญแต่ประการใด และหลังจากที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำสั่งปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการแล้ว ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นหนังสือขอรับเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการท้องถิ่นต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และได้มีการเบิกเงินดังกล่าวให้แก่ผู้ฟ้องคดี ในวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๖๒ ถือว่า ผู้ฟ้องคดีได้ยอมรับโดยสภาพว่ามติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ที่ชี้มูลความผิดของผู้ฟ้องคดี รวมทั้ง คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และคำสั่งเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา ที่ ๒๓๑/๒๕๖๐ เรื่อง ลดโทษ ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ที่ออกตามคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และมติชี้มูลความผิดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ชอบด้วยกฎหมายโดยเหตุผลข้างต้น

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้ยกฟ้องของผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ อุทธรณ์ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ มีอำนาจที่จะดำเนินการไต่สวน และวินิจฉัยชี้มูลความผิดที่พิจารณาได้ความว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่และประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง เนื่องจากรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม บัญญัติไว้โดยครบถ้วนแล้วว่า การสอบสวนกรณีมีมูลความผิดทางวินัยในกรณีที่มีการกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการอันเป็นมูลที่นำไปสู่การดำเนินการทางวินัยในความผิด ฐานทุจริตต่อหน้าที่และความผิดฐานอื่นในมูลกรณีเดียวกัน เป็นอำนาจหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔

/ที่มีอำนาจ...

ที่มีอำนาจไต่สวนและวินิจฉัยได้ ประเด็นนี้ศาลปกครองสูงสุดได้มีคำพิพากษาคดีหมายเลขแดง
ที่ พ. ๒/๒๕๕๘ คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๕๐๙/๒๕๕๙ และคดีหมายเลขแดงที่ อบ. ๔๘/๒๕๖๒
โดยวินิจฉัยว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ มีอำนาจไต่สวนและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำความผิด
ฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือความผิดต่อตำแหน่ง
หน้าที่ในการยุติธรรมหรือความผิดที่เกี่ยวข้องกัน หากผู้มีอำนาจไต่สวนข้อเท็จจริงและ
ชี้มูลความผิดเฉพาะความผิดทางวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่เท่านั้น ดังนั้น จึงมีการตรา
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒
ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ มีอำนาจวินิจฉัยชี้มูลความผิดทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดีในความผิดทางวินัย
ฐานทุจริตต่อหน้าที่และฐานความผิดอื่นที่เกี่ยวข้องดังกล่าวได้ มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔
ที่วินิจฉัยชี้มูลความผิดของผู้ฟ้องคดี จึงมีผลเป็นยุติและผูกพันต่อผู้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดี
ให้ต้องพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ มีมติโดยมีอาจใช้ดุลพินิจ
วินิจฉัยการกระทำของผู้ฟ้องคดีให้เป็นความผิดฐานอื่นใดได้ อีกทั้งไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการ
สอบสวนวินัยอีก และให้ถือว่ารายงาน เอกสาร และความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ถือเป็นสำนวน
การสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัยตามกฎหมายหรือระเบียบหรือข้อบังคับ
ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยเป็นการดำเนินการตามนัยมาตรา ๙๑ และ
มาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งเป็นการใช้อำนาจตามกฎหมายพิเศษโดยเฉพาะ ดังนั้น
เมื่อข้อเท็จจริงจากการไต่สวนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ รับฟังได้ว่าการกระทำของผู้ฟ้องคดีเป็นความผิด
ทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติ
ตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรีหรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุ
ให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง
ตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดสกลนคร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไข
ในการสอบสวน การลงโทษ ทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ลงวันที่
๒๕ มกราคม ๒๕๔๕ ข้อ ๓ วรรคสาม ข้อ ๖ วรรคสอง และข้อ ๑๙ วรรคสอง และเมื่อประธาน
ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้ส่งรายงาน เอกสาร และความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดี
ย่อมมีผลผูกพันผู้บังคับบัญชาให้ต้องพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔
ได้มีมติเท่านั้น โดยผู้บังคับบัญชามีอาจพิจารณาเป็นความผิดฐานอื่นใดได้อีก และยังให้ถือว่ารายงาน
เอกสาร และความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการ
สอบสวนวินัยตามกฎหมายหรือระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ฟ้องคดีด้วย
ตามนัยคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญ ที่ ๒/๒๕๔๖ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จึงมีอำนาจไต่สวนและวินิจฉัย
ชี้มูลความผิดผู้ฟ้องคดีในฐานกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ซึ่งเป็น

/ความผิด...

ความผิดที่เกี่ยวข้องกัน และยังเป็นความผิดที่สืบเนื่องมาจากการกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ และความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการของผู้ฟ้องคดีด้วย

ในการจัดทำร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ดังกล่าว นายประมวลชัย ซึ่งดำรงตำแหน่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในขณะนั้น ได้อาศัยอำนาจในฐานะ นายกเทศมนตรีตำบลสามัคคีพัฒนา สั่งการให้ผู้ฟ้องคดีในฐานะหัวหน้ากองคลังของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นผู้จัดทำร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ โดยพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๔๘ เตรส บัญญัติว่า นายกเทศมนตรีมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ (๑)... (๒) สั่ง อนุญาต และอนุมัติเกี่ยวกับราชการของเทศบาล มาตรา ๔๘ เอกุณวิสติ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ให้มีปลัดเทศบาลคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานเทศบาลและลูกจ้างเทศบาลรองจากนายกเทศมนตรี... และมาตรา ๖๑ ทวิ บัญญัติว่า ร่างเทศบัญญัติจะเสนอได้ก็แต่โดย (๑) นายกเทศมนตรี... จากบทบัญญัติดังกล่าวจะเห็นได้ว่า นายประมวลชัย นายกเทศมนตรีตำบลสามัคคีพัฒนา มีสถานะเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดในเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนาเหนือ ปลัดเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา ตามมาตรา ๔๘ เอกุณวิสติ และมีอำนาจสั่งเกี่ยวกับราชการของเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนาในการเสนอร่างเทศบัญญัติ ตามมาตรา ๔๘ เตรส ประกอบ มาตรา ๖๑ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เมื่อนายประมวลชัย ได้สั่งการให้ผู้ฟ้องคดีและนายบรรพตจัดทำร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ โดยอาศัยอำนาจตามกฎหมาย คำสั่งดังกล่าวจึงมีผลผูกพันผู้ฟ้องคดี ในฐานะผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาให้ต้องปฏิบัติตาม แม้ผู้ฟ้องคดีไม่ได้เป็นเจ้าหน้าที่งบประมาณโดยตรง ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยวิธีการงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๑ แต่ก็ทำให้การกระทำของผู้ฟ้องคดีตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาที่อาศัยอำนาจตามกฎหมายกลับกลายเป็นการกระทำนอกอำนาจหน้าที่แต่อย่างใดไม่ และเมื่อการจัดทำร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ เป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการของผู้ฟ้องคดี การจัดทำร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมิได้เป็นเพียงการกระทำในหน้าที่ของนายประมวลชัยแต่เพียงผู้เดียว หากแต่ต้องถือว่าเป็นการกระทำในหน้าที่ร่วมกันระหว่างผู้ฟ้องคดี นายบรรพต และนายประมวลชัย ผู้ฟ้องคดีมิได้ทำหน้าที่เพียงรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินงบประมาณประจำปีที่ผ่านมาเท่านั้น แต่ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้กำกับและควบคุมให้นางสาวพัทยา พลสุวรรณ พิมพ์แก้ไขรายละเอียดต่างๆ ในร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ด้วยตนเอง แม้ว่าผู้ฟ้องคดีจะไม่ได้เป็นเจ้าหน้าที่งบประมาณตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยวิธีการงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๑ ก็ตาม แต่เมื่อผู้ฟ้องคดีปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาที่อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖

/กรณีจึงต้อง...

กรณีจึงต้องถือได้ว่าการจัดทำร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ เป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการของผู้ฟ้องคดีแล้ว ประกอบกับผู้ฟ้องคดีเป็นผู้จัดทำร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ทั้งสองฉบับ และเมื่อนายประมวลชัยได้นำร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ฉบับประมาณการรายจ่ายจำนวน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่ผู้ฟ้องคดีและนายบรรพต ได้ร่วมกันจัดทำขึ้น มาประกาศใช้เป็นเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ จึงส่งผลให้การดำเนินการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ต่อมาไม่เป็นไปตามกรอบที่สภาเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนาได้ให้ความเห็นชอบ และเป็นเหตุให้นายอำเภออากาศอำนวยต้องสั่งให้ระงับการปฏิบัติของนายประมวลชัย ในการใช้เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ดังกล่าวที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งส่งผลกระทบต่อการบริหารราชการแผ่นดินของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อย่างร้ายแรง อีกทั้งการกระทำดังกล่าวยังเป็นการหลีกเลี่ยงการตรวจสอบการใช้งบประมาณของฝ่ายบริหารโดยสภาเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนาซึ่งถือเป็นหลักการสำคัญ การปฏิบัติหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นการกระทำที่ขัดต่อกฎหมายอย่างชัดแจ้ง

นอกจากนี้ ภายหลังจากที่นายประมวลชัยได้ประกาศใช้เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ฉบับประมาณการรายจ่ายจำนวน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายและนายอำเภออากาศอำนวยได้สั่งให้ระงับการปฏิบัติหน้าที่ของนายประมวลชัยในการใช้เทศบัญญัติฉบับดังกล่าวแล้ว ปรากฏต่อมาว่า นายประมวลชัยได้ดำเนินการจ้างพนักงานจ้างทั่วไป รวม ๑๗ อัตรา ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๐๙ - ๒๕/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๔ และได้ร่วมกับผู้ฟ้องคดีจัดทำฎีกาเบิกจ่ายงบประมาณในการจ้างเหมาบริการ ซึ่งนายประมวลชัยได้มีคำสั่งเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา ที่ ๓๕๓/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๔ แต่งตั้งผู้ฟ้องคดีให้เป็นผู้มีอำนาจลงนามสั่งจ่าย - ถอนเงินฝากธนาคาร รวมทั้งแต่งตั้งนายบรรพต รองปลัดเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา ให้เป็นผู้มีอำนาจถอนเงินฝากธนาคารของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แทนนายคมชาญ หรือประชัน ปลัดเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา หลังจากนั้นนายประมวลชัย ผู้ฟ้องคดี และนายบรรพต ก็ได้ร่วมกันลงนามสั่งจ่ายเช็คเบิกจ่ายเงินเป็นค่าจ้างเหมาบริการตามฎีกาเบิกจ่ายเงินตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๕๔ จนถึงเดือนมีนาคม ๒๕๕๕ รวมเป็นจำนวน ๒๗ ครั้ง โดยที่ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๓๗ กำหนดว่า การถอนเงินฝากธนาคารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้ผู้มีอำนาจลงนามสั่งจ่ายเงินร่วมกันอย่างน้อยสามคน ในจำนวนนี้ให้มีผู้บริหารท้องถิ่น และปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นลงนามสั่งจ่ายด้วยทุกครั้ง และ

/ให้ผู้บริหาร...

ให้ผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมายให้ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น หรือผู้ดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าหัวหน้าหน่วยงานอีกหนึ่งคน เป็นผู้ที่มีอำนาจลงลายมือชื่อถอนเงินฝากร่วมกัน การที่นายประมวลชัย มีคำสั่งเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา ที่ ๓๕๓/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๔ แต่งตั้งนายบรรพต รองปลัดเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา ให้เป็นผู้ที่มีอำนาจถอนเงินฝากธนาคารของเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนาแทนนายคมชาญ ปลัดเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา จึงไม่เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งผู้ฟ้องคดีในฐานะหัวหน้ากองคลัง มีอำนาจหน้าที่ในการเบิกจ่ายเงินของเทศบาล ย่อมต้องทราบระเบียบดังกล่าวเป็นอย่างดี และย่อมต้องทราบว่าคำสั่งดังกล่าวเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ประกอบกับผู้ฟ้องคดีไม่ได้ปฏิเสธการลงลายมือชื่อในการเบิกจ่ายเงิน ทั้งๆ ที่นายคมชาญ ปลัดเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา ได้ปฏิเสธการลงลายมือชื่อถอนเงินฝากธนาคาร เนื่องจากนายอำเภออากาศอำนวยได้ระงับการใช้เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๔ แต่ผู้ฟ้องคดีกลับยังคงร่วมกับนายประมวลชัย และนายบรรพต จัดทำฎีกาและเบิกจ่ายเงินค่าจ้างเหมาบริการให้แก่พนักงานจ้าง จากเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายต่อไป แม้ว่าผู้ฟ้องคดีจะอ้างว่าได้โต้แย้งคำสั่งของนายประมวลชัยด้วยวาจา และนายประมวลชัยได้มีหนังสือรับรองคำให้การของผู้ฟ้องคดีว่าเป็นผู้สั่งการให้ผู้ฟ้องคดีกระทำการตามที่สั่งการแล้วก็ตาม แต่หนังสือฉบับดังกล่าวไม่มีอยู่ในฎีกาเบิกจ่ายเงินหรืออยู่ที่เทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา รวมทั้งหนังสือฉบับดังกล่าวไม่มีการลงรับเอาไว้ในส่วนราชการใดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พยานหลักฐานดังกล่าวจึงมีความน่าเชื่อถือน้อยและไม่อาจนำมารับฟังเพื่อพิสูจน์ข้อเท็จจริงว่า ผู้ฟ้องคดีได้โต้แย้งคำสั่งของนายกเทศมนตรีตำบลสามัคคีพัฒนาแล้วได้

ส่วนที่ศาลปกครองสูงสุดได้มีคำพิพากษาเป็นคดีหมายเลขแดงที่ อ. ๑๔๐๘ - ๑๔๑๐/๒๕๕๕ โดยวินิจฉัยว่า สัญญาจ้างพนักงานจ้างเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา ฉบับลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๔ จำนวน ๙ ฉบับ เป็นสัญญาที่ชอบด้วยกฎหมายและมีผลผูกพันผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ก็ตาม แต่คำพิพากษาดังกล่าวเป็นเพียงการวินิจฉัยผลแห่งสัญญาที่เกิดขึ้นจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ก่อหนี้เข้าผูกพันตามเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ที่ผู้ฟ้องคดีกับพวกได้ร่วมกันจัดทำขึ้นโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย โดยปรากฏพยานหลักฐานว่า ภายในระยะเวลาเพียง ๖ เดือน (เดือนตุลาคม ๒๕๕๔ - มีนาคม ๒๕๕๕) ผู้ฟ้องคดีกับพวกได้ร่วมกันเบิกจ่ายค่าจ้างเหมาบริการให้แก่พนักงานจ้างของสำนักปลัดเทศบาล เกินกว่างบประมาณทั้งปีที่สภาเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนาได้ให้ความเห็นชอบ ปรากฏตามหลักฐานการเบิกจ่ายค่าจ้างเหมาบริการให้แก่พนักงานจ้างของสำนักปลัดเทศบาล ที่เริ่มมีการเบิกจ่ายจากงบประมาณจำนวน ๕๐๐,๐๐๐ บาท ในเดือนตุลาคม ๒๕๕๔ จนกระทั่งมีเงินคงเหลือเพียง ๘๓,๖๕๕ บาท

/ในเดือนมีนาคม...

ในเดือนมีนาคม ๒๕๕๕ รวมเบิกจ่ายค่าจ้างเหมาบริการของสำนักปลัดเทศบาลไปแล้ว เป็นจำนวนทั้งสิ้น ๔๑๖,๓๔๕ บาท เกินกว่างบประมาณที่สภาเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา ให้ความเห็นชอบ ซึ่งกำหนดไว้เพียง ๓๕๐,๐๐๐ บาท และถึงแม้สัญญาจ้างจะชอบด้วยกฎหมาย และมีผลผูกพันผู้ผูกฟ้องคดีที่ ๑ ก็ตาม แต่หากผู้ฟ้องคดีกับพวกไม่ได้ร่วมกันจัดทำร่างเทศบัญญัติ งบประมาณรายจ่ายที่ไม่ผ่านความเห็นชอบของสภาเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา ผู้ผูกฟ้องคดีที่ ๑ ก็จะไม่มีการประกาศใช้เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายดังกล่าว และส่งผลให้ผู้ผูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่สามารถทำสัญญาจ้างผูกพัน งบประมาณรายจ่ายของผู้ผูกฟ้องคดีที่ ๑ เกินกว่ากรอบที่สภาเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา ได้ให้ความเห็นชอบ ดังนั้น การที่ผู้ผูกฟ้องคดีที่ ๑ ต้องมาผูกพันในการชำระค่าจ้างให้แก่พนักงานจ้าง เกินกว่ากรอบที่สภาเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนาได้พิจารณามีมติให้ความเห็นชอบกำหนดไว้แล้วนั้น จึงเป็นผลโดยตรงมาจากการจัดทำร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายของผู้ฟ้องคดีกับพวก ประกอบกับต่อมาผู้ฟ้องคดีกับพวกได้ร่วมกันจัดทำฎีกา และเบิกจ่ายเงินค่าจ้างเหมาบริการจากเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ฉบับที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย มาตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๕๔ ซึ่งเป็นเดือนแรกทันที ต่อเนื่องกันหลังจากที่ได้มีการลงนามในสัญญาจ้างพนักงานเมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๔ และได้เบิกจ่ายเงินค่าจ้างเรื่อยมาจนกระทั่งเดือนมีนาคม ๒๕๕๕ เป็นจำนวนถึง ๒๗ ครั้ง โดยยังไม่ปรากฏแนวทางปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับการเบิกจ่ายเงินค่าจ้างเหมาบริการจากเทศบัญญัติ งบประมาณรายจ่ายใด ๆ ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ดังนั้น ในขณะที่ผู้ฟ้องคดีจัดทำฎีกาและ เบิกจ่ายค่าจ้างเหมาบริการ ผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจทราบได้ว่าการเบิกจ่ายเงินดังกล่าวจะเป็นการชอบ ด้วยกฎหมายหรือไม่ แต่ผู้ฟ้องคดีกับพวกก็ยังคงจัดทำฎีกาและเบิกจ่ายค่าจ้างเหมาบริการทันที ตั้งแต่เดือนแรกที่มีโอกาสเบิกจ่ายได้ การกระทำดังกล่าวของผู้ฟ้องคดีกับพวก แสดงให้เห็นถึง เจตนาที่จะแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายในการทำสัญญาจ้างพนักงานและ การเบิกจ่ายเงินค่าจ้างพนักงานจากเทศบัญญัติงบประมาณ รายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ฉบับที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย อันเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และต่อมาผู้ผูกฟ้องคดีที่ ๑ ต้องเข้าไป ผูกพันในสัญญาจ้างในวงเงินงบประมาณที่เกินกว่ากรอบที่สภาเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา ได้พิจารณาให้ความเห็นชอบ อันเป็นผลโดยตรงมาจากการจัดทำร่างเทศบัญญัติงบประมาณ รายจ่ายประจำปีงบประมาณฯ ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายของผู้ฟ้องคดีกับพวก และในท้ายที่สุด ก็มีการเบิกจ่ายเงินงบประมาณโดยไม่ชอบด้วยระเบียบของทางราชการนั้น จากเทศบัญญัติ งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย กรณีจึงเป็นเหตุ ให้เกิดความเสียหายต่อระบบการงบประมาณและการบริหารราชการของผู้ผูกฟ้องคดีที่ ๑ อย่างร้ายแรง และการพิจารณาและพิพากษาในคดีปกครองนั้น ศาลปกครองจำต้องยึดถือข้อเท็จจริงตามที่

/ปรากฏใน...

ปรากฏในคำพิพากษาคดีส่วนอาญาด้วย ส่วนการที่ศาลในคดีอาญาเห็นควรให้โอกาสผู้ฟ้องคดีกลับตัว เป็นพลเมืองดี โทษจำคุกเห็นสมควรให้รอกการลงโทษไว้ นั้น เป็นเพียงการที่ศาลใช้ดุลพินิจ ในการรอกการลงโทษผู้ฟ้องคดีไว้เท่านั้น หาใช่ว่าการกระทำของผู้ฟ้องคดีไม่เป็นความผิดแต่อย่างใด

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้ยกฟ้องของผู้ฟ้องคดี

ผู้ฟ้องคดีแก้อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ว่า ผู้ฟ้องคดี เห็นฟ้องด้วยกับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น โดยเห็นว่าผู้ฟ้องคดีไม่มีหน้าที่ตามกฎหมาย หรือระเบียบในการจัดทำร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี ผู้ฟ้องคดีมิใช่เจ้าหน้าที่ งบประมาณตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเรื่องงบประมาณดังกล่าว และไม่ได้รับ มอบหมายจากเจ้าหน้าที่งบประมาณในการจัดทำร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี จึงไม่อาจถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้จัดทำหรือร่วมกับนายประมวลชัย ซึ่งดำรงตำแหน่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในขณะนั้น จัดทำร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ อีกทั้ง ผู้ฟ้องคดีเบิก - จ่ายค่าจ้างให้กับพนักงานจ้างตามสิทธิ ผู้ฟ้องคดีไม่ได้นำไปใช้เป็นประโยชน์ ส่วนตัวและเป็นการปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา (นายกเทศมนตรี) การกระทำของผู้ฟ้องคดี ไม่เป็นเหตุทำให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการแต่อย่างใด อีกทั้ง อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ว่า ผู้ฟ้องคดียังได้ทำให้เกิดความเสียหายอย่างอื่นอีก กล่าวคือ ผู้ฟ้องคดี กับพวกได้ทำความเสียหายแก่เทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา โดยการเบิกเงินค่าน้ำมันเชื้อเพลิง จำนวน ๔ ฎีกา อันประกอบด้วย ๑) ฎีกาเลขที่คลังรับ ป. ๕๓/๑๓๓ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๔ ๒) ฎีกาเลขที่คลังรับ ป. ๗๓/๑๘๖ ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๔ ๓) ฎีกาเลขที่คลังรับ ป. ๗๘/๑๙๔ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๔ และ ๔) ฎีกาเลขที่คลังรับ ป. ๘๒/๒๐๖ ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๕ และผู้ฟ้องคดีกับพวกเบิกจ่ายค่าผ้าห่มกันหนาว เป็นเงิน ๔๘๐,๐๐๐ บาท ในหมวดค่าใช้สอย ตามฎีกาเลขที่คลังรับ ๑๗๙/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๔ และผู้ฟ้องคดีขาดคุณสมบัติ ในการขอกลับเข้ารับราชการ เนื่องจากผู้ฟ้องคดีเคยต้องโทษคำพิพากษาศาลอาญาทุจริตและ ประพฤติมิชอบภาค ๔ ในคดีหมายเลขแดงที่ อท. ๑๑๘/๒๕๖๑ โดยคำพิพากษาถึงที่สุดแล้ว โดยผู้ฟ้องคดีขาดคุณสมบัติที่จะขอกลับเข้ารับราชการตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาล จังหวัดสกลนคร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาล ข้อ ๖ (๑๐) (๑๑) และ (๑๒) นั้น ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า เป็นข้อที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่ได้ ยกขึ้นว่ากันมาแล้วในศาลชั้นต้น จึงเป็นข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายที่เพิกยกขึ้นอ้างในชั้นอุทธรณ์ และการเบิกจ่ายเงินค่าจ้างพนักงานจ้างทั้ง ๑๗ อัตรา นั้น ได้ผ่านกระบวนการสรรหาตามระเบียบ กฎหมาย และผ่านการพิจารณาให้ความเห็นชอบของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และพนักงานจ้างทั้ง ๑๗ อัตรา ได้เข้ามาปฏิบัติงานก่อนการเสนอร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ

/พ.ศ. ๒๕๕๕...

พ.ศ. ๒๕๕๕ โดยในร่างเทศบัญญัติดังกล่าว ได้มีระบุรายการจ่ายค่าจ้างแก่พนักงานจ้างทั้ง ๑๗ อัตรา ซึ่งฝ่ายสภาเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา ก็รับทราบว่ามี การบรรจุพนักงานจ้างเหมาทั้ง ๑๗ อัตรา ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ แต่ด้วยมีเหตุขัดแย้งกัน ฝ่ายสภาเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา จึงได้แปรญัตติตั้งงบประมาณในร่างเทศบัญญัติงบประมาณดังกล่าวไป จากประมาณการตั้งไว้ ๓๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท คงเหลือ ๓๐,๘๘๘,๗๐๔ บาท โดยได้ตั้งงบประมาณรายจ่ายในหมวดที่ตั้งไว้ เพื่อเบิกจ่ายแก่พนักงานจ้างทั้ง ๑๗ อัตรา ดังกล่าว จึงเป็นการลงมติที่มีอคติไม่ใช่หลักเหตุผล มาประกอบ ไม่คำนึงถึงความจำเป็นตามแผนพัฒนาตำบลที่ได้กำหนดไว้ล่วงหน้า ที่เป็นเช่นนี้ เนื่องจากมีความขัดแย้งกันในองค์กรเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา การเบิกจ่ายค่าจ้างให้แก่ พนักงานจ้างทั้ง ๑๗ อัตรา ผู้ฟ้องคดีได้ปฏิบัติหน้าที่โดยปฏิบัติตามเทศบัญญัติดังกล่าว มิได้กระทำการเบิกจ่ายโดยมีเจตนาทุจริตเพื่อเบียดบังเองงบประมาณดังกล่าวมาใช้ประโยชน์ส่วนตน แต่ผู้ฟ้องคดีกระทำการเบิกจ่ายตามหน้าที่ของส่วนการคลังที่ควรพึงปฏิบัติ เพราะผู้ฟ้องคดี ทราบดีว่าพนักงานจ้างของเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา ทั้ง ๑๗ อัตรา นั้น ได้ผ่านการสรรหา ตามระเบียบกฎหมาย และเมื่อเกิดข้อพิพาทขึ้น พนักงานจ้างทั้ง ๑๗ อัตรา ได้ใช้สิทธิฟ้องร้อง ต่อศาลปกครองอุดรธานี โดยศาลปกครองอุดรธานีได้พิพากษาให้พนักงานจ้างทั้ง ๑๗ อัตรา เป็นผู้มิสิทธิได้รับค่าจ้างซึ่งคดีถึงที่สุดแล้ว ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จำเป็นต้องกระทำการจ่ายค่าจ้าง ดังกล่าวตามคำพิพากษาศาลปกครองซึ่งถึงที่สุดแล้ว ผู้ฟ้องคดีไม่มีส่วนเกี่ยวข้องในการ ประกาศใช้เทศบัญญัติงบประมาณ รายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ฉบับประมาณ การรายรับ ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และผู้ฟ้องคดีไม่ได้เป็นผู้ร่วมจัดทำร่างเทศบัญญัติงบประมาณ รายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ดังกล่าวแต่อย่างใด โดยนายประมวลชัย ซึ่งดำรง ตำแหน่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในขณะนั้น กับนายประชัน บงศ์บุตร ปลัดเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา มีความขัดแย้งกันอย่างรุนแรง จึงมีเหตุขัดข้องเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ในเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา เป็นอย่างมาก นายประมวลชัยจึงมีคำสั่งแต่งตั้งนายบรรพต บัวศรี รองปลัดเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา ให้เป็นผู้มีอำนาจถอนเงินฝากในธนาคารของเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา แทนนายคมชาญ หรือ ประชัน บงศ์บุตร ปลัดเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา ซึ่งกรณีดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีได้ทักท้วง โดยการโต้แย้งคำสั่งของนายประมวลชัยด้วยวาจาแล้ว แต่นายประมวลชัยยังคงยืนยันให้ ปฏิบัติหน้าที่ต่อไป ผู้ฟ้องคดีจึงตกอยู่ในสถานการณ์ที่ลำบากใจต่อคำสั่งของนายประมวลชัย เพราะหากผู้ฟ้องคดีไม่ปฏิบัติตามก็จะตกเป็นคู่ขัดแย้ง เพราะถือเป็นคำสั่งของผู้บังคับบัญชา และผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับผลประโยชน์ตอบแทนโดยการเบียดบังหรือเรียกร้องเอาผลประโยชน์ ตอบแทนใด ๆ จากพนักงานจ้างของเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนาทั้ง ๑๗ อัตรา อีกทั้ง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้รับความเสียหายจากการกระทำของผู้ฟ้องคดี อีกทั้งคณะกรรมการ พนักงานเทศบาลจังหวัดสกลนครในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๐

/ได้พิจารณา...

ได้พิจารณาคำอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยของผู้ฟ้องคดี แล้วมีมติเห็นชอบให้ลดโทษจาก ไล่ออกเป็นปลดออก เนื่องจากเห็นว่าเป็นการเบิก-จ่าย ค่าจ้างให้กับลูกจ้างตามสิทธิ ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ นำไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว และเป็นการปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ส่วนการที่ผู้ฟ้องคดี ได้ยื่นหนังสือขอรับเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการท้องถิ่นต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และได้ทำการเบิกเงินดังกล่าวให้แก่ผู้ฟ้องคดีแล้ว ไม่อาจถือว่าผู้ฟ้องคดียอมรับโดยสภาพ เนื่องจากเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการท้องถิ่นดังกล่าวเป็นเงินกองทุนที่ผู้ฟ้องคดีมีส่วนได้เสีย ตามระเบียบกฎหมายที่กำหนดไว้ในระหว่างที่ผู้ฟ้องคดีถูกผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ออกคำสั่งไล่ออกและปลดออกจากราชการ การที่ผู้ฟ้องคดีเบิกเงินดังกล่าวมิได้หมายความว่า ผู้ฟ้องคดียอมรับว่าคำวินิจฉัยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ชอบด้วยกฎหมายแต่อย่างใด

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น

ผู้ฟ้องคดีแก้อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ โดยมีสาระสำคัญอย่างเดียวกับ คำแก้อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และเพิ่มเติมว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ไม่มีอำนาจไต่สวนและชี้มูลความผิดผู้ฟ้องคดี กรณีจึงไม่อาจถือเอาสำนวนการไต่สวนของ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ มารับฟังลงโทษผู้ฟ้องคดีได้ และผู้ฟ้องคดีมีความเห็นว่าการกระทำของนางสาวพทยา พลสุวรรณ และนางสาวระพีพรรณ บัญโสภา ในฐานะประจักษ์พยานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ต้องถือว่าเป็นผู้กระทำผิดด้วยเช่นกัน ในฐานะเป็นผู้พินิจและเป็นผู้รู้เห็นด้วย การวินิจฉัยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ไม่เป็นธรรมแก่ผู้ฟ้องคดี และจากรายงานการไต่สวนข้อเท็จจริงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ที่ชี้มูล ความผิดแก่ผู้ฟ้องคดี ไม่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีกระทำการตามที่ถูกกล่าวหาแล้วได้รับผลประโยชน์ ตอบแทนโดยเบียดบังหรือเรียกร้องเอาผลประโยชน์ตอบแทนใดๆ จากพนักงานจ้างของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังกล่าวแต่อย่างใด อีกทั้งไม่ปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับความเสียหายจากการกระทำของ ผู้ฟ้องคดีเป็นเงินจำนวนเท่าใด นอกเหนือจากการเบิก - จ่ายเงิน ตามฎีกาที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จัดทำและผ่านการรับรองตามขั้นตอนการเบิกจ่าย เพื่อจ่ายแก่พนักงานจ้างทั่วไปทั้ง ๑๗ อัตรา เท่านั้น ผู้ฟ้องคดีจึงไม่ได้กระทำความผิดโดยมิชอบหรือกระทำการโดยทุจริต หรือประพฤติชั่ว อย่างร้ายแรงแต่อย่างใด และศาลปกครองมีอำนาจในการแสวงหาข้อเท็จจริงตามข้ออ้างของ ผู้ฟ้องคดี และวินิจฉัยตามประเด็นพิพาทที่คู่กรณีโต้แย้งกันโดยไม่จำเป็นต้องถือข้อเท็จจริงตามที่ ปรากฏในคำพิพากษาคดีส่วนอาญา การพิจารณาพิพากษาคดีของศาลปกครองชั้นต้นถูกต้องแล้ว

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น

คดีนี้ศาลปกครองสูงสุดไม่จัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี คู่กรณีไม่ได้ยื่นคำแถลง เป็นหนังสือ และไม่ได้แจ้งความประสงค์ให้ศาลจัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟัง

/สรุปข้อเท็จจริง...

สรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์เป็นหนังสือของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาพยานหลักฐานในคำฟ้อง คำให้การ คำคัดค้านคำให้การ คำให้การเพิ่มเติม คำอุทธรณ์ และคำแก้อุทธรณ์ และพยานหลักฐานอื่น จากการแสวงหาข้อเท็จจริงของศาลแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า เมื่อครั้งผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งหัวหน้ากองคลัง (นักบริหารงานคลัง ๖) สังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อำเภออากาศอำนวย จังหวัดสกลนคร ได้ร่วมกันกับนายบรรพต บัวศรี รองปลัดเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา จัดทำร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ โดยประมาณการรายรับ จำนวน ๓๙,๙๐๐,๐๐๐ บาท และประมาณการรายจ่าย จำนวน ๓๙,๙๐๐,๐๐๐ บาท ตามที่นายประมวลชัย สิงห์คาม ซึ่งดำรงตำแหน่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในขณะนั้น มอบหมายให้นายบรรพต ร่วมกับผู้ฟ้องคดี ดำเนินการจัดทำร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ แทน ปลัดเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา (นายคมชาญ หรือประชัน บงศ์บุตร) หลังจากที่ผู้ฟ้องคดีร่วมกับ นายบรรพตได้จัดทำร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ โดยประมาณการรายรับ จำนวน ๓๙,๙๐๐,๐๐๐ บาท และประมาณการรายจ่าย จำนวน ๓๙,๙๐๐,๐๐๐ บาท เสร็จสิ้นแล้ว ได้นำร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ดังกล่าว ส่งให้กับนายประมวลชัย เพื่อเสนอต่อสภาเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา และต่อมา นายประมวลชัยได้เสนอร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ดังกล่าวให้สภาเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนาพิจารณา และสภาเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา ในการประชุมสมัยสามัญ สมัยที่ ๓ ครั้งที่ ๓ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๔ ได้พิจารณาตัดทอนและปรับลดประมาณการรายจ่ายจากร่างเดิม ที่ตั้งไว้ ๓๙,๙๐๐,๐๐๐ บาท คงเหลือ ๓๐,๘๘๘,๗๐๔ บาท และมีมติเห็นชอบให้ใช้เป็นเทศบัญญัติ งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ต่อมา ประธานสภาเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา ได้ส่งร่างเทศบัญญัติฉบับดังกล่าว (ฉบับปรับลดประมาณการรายจ่ายคงเหลือ ๓๐,๘๘๘,๗๐๔ บาท) ให้นายอำเภออากาศอำนวยเพื่อส่งไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดสกลนครพิจารณาเห็นชอบ ตามหนังสือ เทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา ที่ สน ๕๔๔๐๑/๑๓ ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๔ ส่วนนายประมวลชัย ภายหลังจากที่สภาเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนาได้มีมติเห็นชอบร่างเทศบัญญัติงบประมาณ รายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ฉบับที่สภาเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา ได้พิจารณา แปรญัติปรับลดประมาณการรายจ่ายคงเหลือ ๓๐,๘๘๘,๗๐๔ บาท แล้วนั้น นายประมวลชัย ได้มอบหมายให้ผู้ฟ้องคดี ตำแหน่งหัวหน้ากองคลัง ร่วมกับนายบรรพต ตำแหน่งรองปลัดเทศบาล ตำบลสามัคคีพัฒนา จัดทำร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕

/ของผู้ถูกฟ้องคดี...

ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ขึ้นอีกฉบับ โดยตั้งประมาณการรายรับและรายจ่ายไว้ ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และเมื่อผู้ฟ้องคดีกับนายบรรพตได้จัดทำร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ฉบับที่สองดังกล่าวเสร็จสิ้นแล้ว ได้เสนอต่อนายประมวลชัย จากนั้น นายประมวลชัย ได้ส่งร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ (ฉบับที่ตั้งประมาณการรายรับและรายจ่ายไว้ ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท) ให้นายอำเภออากาศอำนวยเพื่อส่งไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดสกลนครพิจารณาเห็นชอบเช่นกัน ตามหนังสือเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา ที่ สน ๕๔๔๐๑/๙๗๘ ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๔ ต่อมา นายอำเภออากาศอำนวยในฐานะปฏิบัติราชการแทนและกำกับดูแลแทนผู้ว่าราชการจังหวัดสกลนครตามมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ประกอบกับคำสั่งจังหวัดสกลนคร ที่ ๑๕๓๐/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๔ ได้มีหนังสืออำเภออากาศอำนวย ที่ สน ๐๐๓๗.๒๓/๒๖๗๘ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๔ พิจารณาให้ความเห็นชอบกับร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ฉบับที่ประธานสภาเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนาได้ส่งมา (ฉบับปรับลดประมาณการรายจ่ายคงเหลือ ๓๐,๘๘๘,๗๐๔ บาท) พร้อมทั้งส่งคืนร่างเทศบัญญัติดังกล่าวมายังประธานสภาเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนาแล้ว แต่นายประมวลชัยไม่ได้ลงนามในร่างเทศบัญญัติฉบับดังกล่าว เพื่อให้บังคับเป็นเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งนายอำเภออากาศอำนวย ได้มีหนังสืออำเภออากาศอำนวย ที่ สน ๐๐๓๗.๒๓/๒๖๗๙ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๔ แจ้งว่า การกระทำของนายประมวลชัยที่ส่งร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ (ฉบับที่ตั้งประมาณการรายรับและรายจ่ายไว้ ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท) มาให้นายอำเภออากาศอำนวยเพื่อส่งไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดสกลนครพิจารณาเห็นชอบนั้น อาจเป็นความผิดตามมาตรา ๑๕๗ มาตรา ๒๖๔ และมาตรา ๒๖๘ แห่งประมวลกฎหมายอาญา จึงใช้อำนาจตามมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แนะนำตักเตือนและให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบศึกษาระเบียบกฎหมายให้ละเอียดรอบคอบ รวมทั้งประสานงานกับประธานสภาเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนาตามอำนาจหน้าที่ต่อไป แต่นายประมวลชัยได้มีหนังสือเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา ที่ สน ๕๔๔๐๑/๙๘๕ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๔ รับรองและยืนยันว่าร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ฉบับที่ส่งตามหนังสือเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา ที่ สน ๕๔๔๐๑/๙๗๘ ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๔ (ฉบับที่ตั้งประมาณการรายรับและรายจ่ายไว้ ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท) เป็นร่างเทศบัญญัติที่ถูกต้องโดยผ่านความเห็นชอบของสภาเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา ต่อมา นายอำเภออากาศอำนวยได้มีหนังสืออำเภออากาศอำนวย ที่ สน ๐๐๓๗.๒๓/๒๘๑๗ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๔ แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งมีนายประมวลชัยดำรงตำแหน่งในขณะนั้น ลงนามใช้บังคับร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕

/ฉบับที่...

ฉบับที่ประธานสภาเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนาส่งให้นายอำเภออากาศอำนวย ตามหนังสือเทศบาลตำบลอากาศอำนวย ที่ สน ๕๔๔๐๑/๑๓ ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๔ แต่นายประมวลชัย ได้มีหนังสือเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา ที่ สน ๕๔๔๐๑/๑๐๔๕ ลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๔ รับรองและยืนยันว่าร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ฉบับที่ส่งตามหนังสือเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา ที่ สน ๕๔๔๐๑/๙๗๘ ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๔ (ฉบับที่ตั้งประมาณการรายรับและรายจ่ายไว้ ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท) เป็นร่างเทศบัญญัติ ที่ถูกต้องโดยผ่านความเห็นชอบของสภาเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนาเช่นเดิม พร้อมทั้งได้ ลงนามใช้บังคับเทศบัญญัติฉบับพิพาทที่ผู้ฟ้องคดีกับนายบรรพตได้ร่วมกันจัดทำขึ้น ฉบับที่ ตั้งงบประมาณการรายรับและตั้งประมาณการรายจ่ายไว้ ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๔ และในวันเดียวกันกับที่ประกาศใช้เทศบัญญัติฉบับที่พิพาท นายประมวลชัย ได้ดำเนินการจ้างพนักงานจ้างทั่วไป จำนวน ๑๗ อัตรา ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๐๙ - ๒๕/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๔ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีประกาศเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา เรื่อง การรับสมัครบุคคลทั่วไป เพื่อสรรหาและการเลือกสรรเข้าเป็นพนักงานจ้างทั่วไป ลงวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๔ ตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๔ พร้อมทั้งได้มีคำสั่งเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา ที่ ๒๖๘/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๔ แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการสรรหาและคัดเลือกบุคคลเป็นพนักงานจ้างทั่วไป ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต่อมา เมื่อประกาศใช้เทศบัญญัติฉบับพิพาทแล้ว นายประมวลชัย ได้มีหนังสือเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา ที่ สน ๕๔๔๐๑/๑๑๑๖ ลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๔ ถึงนายอำเภออากาศอำนวย แจ้งการบังคับใช้เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ฉบับดังกล่าว นายอำเภออากาศอำนวยจึงได้มีหนังสืออำเภออากาศอำนวย ด่วนที่สุด ที่ สน ๐๐๓๗.๒๓/๓๑๒๓ ลงวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๔ ระวังการปฏิบัติของนายประมวลชัย นายกเทศมนตรีตำบลสามัคคีพัฒนาในการใช้เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ฉบับพิพาทดังกล่าว แต่นายประมวลชัยได้มีหนังสือเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา ที่ สน ๕๔๔๐๑/๑๑๓๘ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๔ ถึงนายอำเภออากาศอำนวย โดยรับรองและยืนยันว่าร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ฉบับที่ส่งตามหนังสือเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา ที่ สน ๕๔๔๐๑/๙๗๘ ลงวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๔ เป็นร่างเทศบัญญัติที่ถูกต้องโดยผ่านความเห็นชอบของสภาเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนาอีกครั้งที่สาม ต่อมา นายประมวลชัยและผู้ฟ้องคดีในฐานะกรรมการฝากและถอนเงินฝากธนาคาร ตามคำสั่งเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา ที่ ๓๔๔/๒๕๕๓ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการฝากและถอนเงินฝากธนาคาร ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๓ ได้จัดทำฎีกาเบิกจ่ายเงินค่าจ้างให้แก่พนักงานจ้างทั่วไป จำนวน ๑๗ อัตรา ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๐๙ - ๒๕/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๔ แต่นายคมชาญ

/หรือประชัน...

หรือประชัน บงศ์บุตร ปลัดเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา ในฐานะกรรมการฝากและถอนเงินฝากธนาคาร ตามคำสั่งเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนาดังกล่าวไม่ยอมลงนามในฎีกาเบิกจ่ายเงินดังกล่าว และได้มีหนังสือเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา ที่ สน ๕๔๔๐๑/- ลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๔ เรื่อง ชี้แจงไม่ลงลายมือชื่อรับในฎีกาล้างรับเลขที่ น. ๓/๒๕๕๕ และ น. ๔/๒๕๕๕ ถึง นายประมวลชัย ซึ่งดำรงตำแหน่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในขณะนั้น เนื่องจากนายอำเภออากาศอำนวย ได้มีหนังสืออำเภออากาศอำนวย ด่วนที่สุด ที่ สน ๐๐๓๗.๒๓/๓๑๒๓ ลงวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๔ ระงับการปฏิบัติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แล้ว การเบิกจ่ายงบประมาณดังกล่าวอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการได้ นายประมวลชัย จึงได้มีคำสั่งเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา ที่ ๓๕๓/๒๕๕๔ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการฝากและถอนเงินฝากธนาคาร ลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๔ ยกเลิกคำสั่งเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา ที่ ๓๔๔/๒๕๕๓ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการฝากและถอนเงินฝากธนาคาร ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๓ และแต่งตั้งให้นายประมวลชัย ตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลสามัคคีพัฒนา นายบรรพต บัวศรี ตำแหน่งรองปลัดเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา และผู้ฟ้องคดี ตำแหน่งหัวหน้ากองคลัง สังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นกรรมการผู้มีอำนาจถอนเงินฝากธนาคาร และได้มีหนังสือสำนักงานเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา ที่ สน ๕๔๔๐๒/๑๑๙๓ ลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๔ เรื่อง ขอเปลี่ยนแปลง ลงลายมือชื่อผู้เบิกถอนเงินฝากธนาคาร แจ้งให้ผู้จัดการธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาอากาศอำนวย ทราบแล้ว และต่อมา นายประมวลชัย นายบรรพต และผู้ฟ้องคดี ในฐานะ คณะกรรมการฝากและถอนเงินฝากธนาคาร ตามคำสั่งเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา ที่ ๓๕๓/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๔ ได้ร่วมกันลงนามสั่งจ่ายเช็คเบิกจ่ายเงินตามฎีกาเบิกจ่ายเงินตั้งแต่วันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ ถึงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๕ รวม ๒๗ ฉบับ โดยเบิกจ่ายจากร่างเทศบัญญัติ งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ (ฉบับที่ตั้งประมาณการรายรับและรายจ่ายไว้ ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท) ที่ไม่ได้เสนอสภาเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา และผู้ว่าราชการจังหวัดสกลนคร ยังไม่ได้พิจารณาเห็นชอบ หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ในการประชุมครั้งที่ ๗๕๗ - ๓๑/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๙ มีมติว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดีและนายบรรพต รองปลัดเทศบาล ตำบลสามัคคีพัฒนา มีมูลความผิดทางวินัยร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรีหรือนโยบาย ของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่า เป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดสกลนคร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๔๕ ข้อ ๓ วรรคสาม ข้อ ๖ วรรคสอง และข้อ ๑๙ วรรคสอง และมีมูลความผิดทางอาญา ฐานเป็นเจ้าพนักงานมี หน้าที่ซื้อ ทำ จัดการ

/หรือรักษาทรัพย์...

หรือรักษาทรัพย์สินใด ๆ ใช้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริต อันเป็นการเสียหายแก่รัฐ เทศบาล หรือ เจ้าของทรัพย์สินนั้น ฐานเป็นเจ้าของพนักงาน ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิด ความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต และฐานเป็น เจ้าพนักงาน มีหน้าที่ทำเอกสาร รับเอกสารหรือกรอกข้อความลงในเอกสาร กระทำการรับรอง เป็นหลักฐานว่า ตนได้กระทำการอย่างใดขึ้น หรือว่าการอย่างใดได้กระทำต่อหน้าตนอันเป็น ความเท็จ และรับรองเป็นหลักฐานซึ่งข้อเท็จจริงอันเอกสารนั้น มุ่งพิสูจน์ความจริงอันเป็นความเท็จ ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๑๕๑ มาตรา ๑๕๗ มาตรา ๑๖๒ (๑) และ (๔) ประกอบกับ มาตรา ๘๓ มาตรา ๙๐ และมาตรา ๙๑ โดยสำนักงาน ป.ป.ช. ได้มีหนังสือ ลับด่วน ที่ ปช ๐๐๑๕/๒๘๑๘ ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๙ เรื่อง ขอให้พิจารณาโทษทางวินัย กรณี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้รับเรื่องกล่าวหาเรื่องเรียนดังกล่าว ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในฐานะผู้บังคับบัญชา พิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดี ตามมาตรา ๙๒ และมาตรา ๙๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงได้เสนอขอรับความเห็นชอบต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุม ครั้งที่ ๙/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๙ มีมติให้ลงโทษไล่ออกจากราชการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงได้มีคำสั่งเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา ที่ ๕๕๔/๒๕๕๙ เรื่อง ลงโทษไล่ออก จากราชการ ลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๙ โดยลงโทษไล่ออกจากราชการตั้งแต่วันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๙ ผู้ฟ้องคดีจึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งลงโทษ ไล่ออกจากราชการต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๐ ได้วินิจฉัยอุทธรณ์โดยมีมติให้ลดโทษผู้ฟ้องคดี จากไล่ออกจากราชการเป็นปลดออกจากราชการ เนื่องจากการกระทำผิดดังกล่าวเป็นการ เบิกจ่ายค่าจ้างให้กับลูกจ้างตามสิทธิไม่ได้นำไปใช้ประโยชน์ส่วนตัวและเป็นการปฏิบัติตาม คำสั่งผู้บังคับบัญชา ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงได้มีคำสั่งเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา ที่ ๒๓๑/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ลดโทษผู้ฟ้องคดีจากไล่ออกจากราชการเป็น ปลดออกจากราชการตั้งแต่วันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๙ สำหรับในส่วนของการดำเนินคดีอาญา กับผู้ฟ้องคดีกับพวกนั้น เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๑ ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๔ ได้มีคำพิพากษาในคดีหมายเลขดำที่ อท. ๕๒/๒๕๖๑ และคดีหมายเลขแดงที่ อท. ๑๑๘/๒๕๖๑ เรื่อง ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๘๓ มาตรา ๙๑ มาตรา ๑๕๑ มาตรา ๑๕๗ และมาตรา ๑๖๒ (๑) และ (๔) ผู้ฟ้องคดีได้ให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษลดให้กึ่งหนึ่ง ตามมาตรา ๗๘ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ศาลพิพากษาว่า ผู้ฟ้องคดีกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ฐานเป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่ซื้อ ทำ จัดการ หรือรักษาทรัพย์สินใดๆ ร่วมกันใช้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริต อันเป็นการเสียหายแก่เทศบาลตำบล

/สามัคคีพัฒนา...

สามัคคีพัฒนา ตามมาตรา ๑๕๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และฐานเป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่ทำเอกสาร รับเอกสารหรือกรอกข้อความลงในเอกสาร ร่วมกันกระทำการรับรองเป็นหลักฐานว่าตนได้กระทำการอย่างใดขึ้น หรือว่าการอย่างใดได้กระทำต่อหน้าตนอันเป็นความเท็จและรับรองเป็นหลักฐานซึ่งข้อเท็จจริงอันเอกสารนั้นมุ่งพิสูจน์ความจริงอันเป็นความเท็จ ตามมาตรา ๑๖๒ (๑) และ (๔) แห่งประมวลกฎหมายอาญา เมื่อปรับบทลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ มาตรา ๑๖๒ (๑) และ (๔) ซึ่งเป็นบทเฉพาะแล้ว กรณีไม่จำเป็นต้องปรับบทตามมาตรา ๑๕๗ ฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบซึ่งเป็นบททั่วไปอีก ลงโทษจำคุกกระหนลง ๒ ปี ๖ เดือน และปรับกระหนลง ๒,๕๐๐ บาท รวม ๘ กระหน เป็นจำคุก ๑๖ ปี ๔๘ เดือน และปรับ ๒๐,๐๐๐ บาท พิเคราะห์พฤติการณ์แห่งคดีจากการไต่สวนได้ความว่าจำเลยทั้งสามร่วมกันลงนามในเช็คเพื่อเบิกจ่ายให้พนักงานจ้างทั่วไป จำนวน ๔ ตำแหน่ง ๑๗ อัตรา โดยเข้าใจว่าร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ที่จำเลยที่ ๑ เสนอผ่านเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนาแล้วเป็นอำนาจของนายกเทศมนตรีตำบลสามัคคีพัฒนา ประกาศใช้ร่างดังกล่าวได้ ทั้งนี้ ไม่ปรากฏว่าจำเลยทั้งสามได้ผลประโยชน์ โทษจำคุกจึงให้การลงโทษไว้มีกำหนด ๒ ปี และคดีถึงที่สุดแล้ว ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดังกล่าวข้างต้นไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ต่อมา ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาเพิกถอนคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๐ ที่ลดโทษผู้ฟ้องคดีจากไล่ออกจากราชการเป็นปลดออกจากราชการ และเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามคำสั่งเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา ที่ ๒๓๑/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ที่ลงโทษผู้ฟ้องคดีจากไล่ออกจากราชการเป็นปลดออกจากราชการ ทั้งนี้ ให้มีผลย้อนหลังไปนับตั้งแต่วันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๙ โดยมีข้อสังเกตเกี่ยวกับแนวทางหรือวิธีการดำเนินการให้เป็นไปตามคำพิพากษาว่า ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ดำเนินการเพื่อให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งที่เทียบเท่าตำแหน่งเดิมภายในสามสิบวันนับแต่วันที่คดีถึงที่สุด พร้อมทั้งคืนสิทธิประโยชน์ที่พึงมีพึงได้รับตามกฎหมายและกฎที่เกี่ยวข้องกำหนดไว้แก่ผู้ฟ้องคดีภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการ คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ไม่เห็นด้วยกับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น จึงยื่นอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุดเป็นคดีนี้

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณากฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

คดีมีประเด็นที่ศาลจะต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ว่า คำสั่งเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา ที่ ๒๓๑/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑

/พฤษภาคม...

พฤษภาคม ๒๕๖๐ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ลัดโทษผู้ฟ้องคดีเป็นปลดออกจากราชการ ตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๐ ขอบด้วยกฎหมาย หรือไม่

โดยมีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ก่อนว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ มีอำนาจหน้าที่ในการไต่สวนข้อเท็จจริงและชี้มูลความผิดทางวินัยผู้ฟ้องคดี ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติ ตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรีหรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่า เป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า มาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ ซึ่งใช้บังคับในขณะนั้น บัญญัติว่า ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ “ทุจริตต่อหน้าที่” หมายความว่า ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในพฤติการณ์ที่อาจทำให้ผู้อื่นเชื่อว่ามีตำแหน่งหรือหน้าที่ทั้งที่ตนมิได้มีตำแหน่งหรือหน้าที่นั้น หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่ ทั้งนี้ เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบสำหรับตนเองหรือผู้อื่น มาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ (๑)... (๔) ไต่สวนและวินิจฉัยว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองอื่นซึ่งมิใช่บุคคลตาม (๒) หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐตั้งแต่ผู้บริหารระดับสูงหรือข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ผู้อำนวยการกองร่ำรวยผิดปกติ กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมหรือความผิดที่เกี่ยวข้องกัน รวมทั้งดำเนินการกับเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือข้าราชการในระดับต่ำกว่าที่ร่วมกระทำความผิดกับผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว หรือกับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือที่กระทำความผิดในลักษณะที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นสมควรดำเนินการด้วยตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา มาตรา ๙๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในกรณีมีมูลความผิดทางวินัยเมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาพฤติการณ์แห่งการกระทำความผิดแล้วมีมติว่า ผู้ถูกกล่าวหาผู้ใดได้กระทำความผิดวินัย ให้ประธานกรรมการส่งรายงานและเอกสารที่มีอยู่ พร้อมทั้งความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้น เพื่อพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก ในการพิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหา ให้ถือว่ารายงานเอกสารและความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัย ตามกฎหมายหรือระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหา นั้น ๆ แล้วแต่กรณี มาตรา ๙๓ บัญญัติว่า เมื่อได้รับรายงานตามมาตรา ๙๒

/วรรคหนึ่ง...

วรรคหนึ่งและวรรคสามแล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนพิจารณาลงโทษภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง และให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนส่งสำเนาคำสั่งลงโทษดังกล่าวไปให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ออกคำสั่ง

จากบทบัญญัติแห่งกฎหมายข้างต้นเห็นได้ว่า ข้อกล่าวหาที่อยู่ในอำนาจไต่สวนและพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ หมายถึงข้อกล่าวหาที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ การกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือการกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมหรือความผิดที่เกี่ยวข้องกัน และโดยที่ประมวลกฎหมายอาญาได้บัญญัติถึงองค์ประกอบและโทษเกี่ยวกับความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการไว้ในภาค ๒ ลักษณะ ๒ หมวด ๒ มาตรา ๑๔๗ ถึงมาตรา ๑๖๖ และได้บัญญัติถึงองค์ประกอบและโทษเกี่ยวกับความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมไว้ในลักษณะ ๓ หมวด ๒ มาตรา ๒๐๐ ถึงมาตรา ๒๐๕ ดังนั้นความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการและความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม จึงเป็นมูลความผิดทางอาญา ส่วนความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ถือเป็นมูลความผิดทางวินัย และความผิดที่เกี่ยวข้องกัน นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จะชี้มูลความผิดดังกล่าวได้เพียงใด ต้องปรากฏว่ามีกฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศที่ใช้กับผู้ที่จะถูกดำเนินการทางวินัยบัญญัติไว้ชัดเจนว่า การกระทำในลักษณะใดถือเป็นความผิดทางวินัย และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ต้องไต่สวนและวินิจฉัยว่ามีการกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ซึ่งเป็นความผิดหลักเสียก่อน จึงจะสามารถดำเนินการกับความผิดอื่นที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ในคราวเดียวกันได้ ตามมาตรา ๑๙ (๔) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ในการประชุมครั้งที่ ๗๕๗ - ๓๑/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๙ มีมติว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดีและนายบรรพต บัวศรี รองปลัดเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา มีมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๓ วรรคสาม ข้อ ๖ วรรคสอง และข้อ ๑๙ วรรคสอง ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดสกลนคร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๔๕ และมีมูลความผิดทางอาญา ฐานเป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่ซื้อ ทำ จัดการ หรือรักษาทรัพย์สินใด ๆ ใช้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริต อันเป็นการเสียหายแก่รัฐ เทศบาล หรือเจ้าของทรัพย์สิน ฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต และฐานเป็น

/เจ้าพนักงาน...

เจ้าพนักงานมีหน้าที่ทำเอกสาร รับเอกสาร หรือกรอกข้อความลงในเอกสาร กระทำการรับรอง เป็นหลักฐานว่า ตนได้กระทำการอย่างใดขึ้น หรือว่าการอย่างใดได้กระทำต่อหน้าตนอันเป็น ความเท็จ และรับรองเป็นหลักฐานซึ่งข้อเท็จจริงอันเอกสารนั้น มุ่งพิสูจน์ความจริงอันเป็นความเท็จ ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๑๕๑ มาตรา ๑๕๗ มาตรา ๑๖๒ (๑) และ (๔) ประกอบกับ มาตรา ๘๓ มาตรา ๙๐ และมาตรา ๙๑ จึงเป็นกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้ไต่สวนและชี้มูล ความผิดทางวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการเป็นความผิดหลักและความผิดฐานจงใจไม่ปฏิบัติ ตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรีหรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุ ให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และความผิดฐานกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติ ซื่ออย่างร้ายแรงอันเป็นความผิดอื่นที่เกี่ยวข้อง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จึงมีอำนาจชี้มูลความผิดทางวินัย ผู้ฟ้องคดี และส่งเรื่องพร้อมความเห็นดังกล่าวเพื่อให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา ของผู้ฟ้องคดีดำเนินการต่อไป และเมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้รับหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ลับ ด่วน ที่ ปช ๐๐๑๕/๒๘๑๘ ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๙ เรื่อง ขอให้พิจารณาโทษทางวินัย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงต้องมีคำสั่งลงโทษทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดีโดยไม่ต้องตั้งคณะกรรมการสอบสวน วินัยอีก ซึ่งกรณีเป็นการดำเนินการตามมาตรา ๙๑ และมาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ฟังขึ้น

คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ต่อไปว่า ผู้ฟ้องคดีได้กระทำการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ หรือได้ปฏิบัติหน้าที่ ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรีหรือนโยบาย ของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ทางราชการอย่างร้ายแรง หรือได้กระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็น ผู้ประพฤติซื่ออย่างร้ายแรง ตามข้อ ๓ วรรคสาม ข้อ ๖ วรรคสอง และข้อ ๑๙ วรรคสอง ของประกาศ คณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดสกลนคร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๕ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๔๘ เตรส บัญญัติว่า นายกเทศมนตรีมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้ (๑) กำหนดนโยบาย โดยไม่ขัดต่อกฎหมาย และรับผิดชอบในการบริหารราชการของเทศบาลให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ เทศบัญญัติ และนโยบาย (๒) สั่ง อนุญาต และอนุมัติเกี่ยวกับราชการของ เทศบาล... มาตรา ๔๘ สัตตรส บัญญัติว่า ให้นายกเทศมนตรีควบคุมและรับผิดชอบ ในการบริหารกิจการของเทศบาลและเป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานเทศบาลและลูกจ้างเทศบาล มาตรา ๖๑ ทวิ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ร่างเทศบัญญัติจะเสนอได้ก็แต่โดย (๑) นายกเทศมนตรี...

/วรรคสอง...

วรรคสอง บัญญัติว่า ในกรณีที่สมาชิกสภาเทศบาลเป็นผู้เสนอร่างเทศบัญญัติต้องมีสมาชิกสภาเทศบาลลงนามรับรองไม่น้อยกว่าสองคน มาตรา ๖๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่สภาเทศบาลได้มีมติเห็นชอบด้วยกับร่างเทศบัญญัติใด ในกรณีเทศบาลตำบล ให้ประธานสภาเทศบาลส่งร่างเทศบัญญัติไปยังนายอำเภอเพื่อส่งไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณา ในกรณีเทศบาลเมืองและเทศบาลนคร ให้ประธานสภาเทศบาลส่งไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณา วรรคสอง บัญญัติว่า ผู้ว่าราชการจังหวัดต้องพิจารณาร่างเทศบัญญัติตามวรรคหนึ่งให้เสร็จและส่งคืนประธานสภาเทศบาลภายในสัปดาห์วันนับแต่วันที่ได้รับร่างเทศบัญญัตินั้น ถ้าผู้ว่าราชการจังหวัดไม่พิจารณาให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ถือว่าผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นชอบด้วยกับร่างเทศบัญญัติดังกล่าว วรรคสาม บัญญัติว่า ในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นชอบด้วยกับร่างเทศบัญญัติตามวรรคหนึ่ง ให้ส่งนายกเทศมนตรีลงนามใช้บังคับเป็นเทศบัญญัติต่อไป... ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยวิธีการงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๑ ข้อ ๕ กำหนดว่า ในระเบียบนี้ “เจ้าหน้าที่งบประมาณ” หมายความว่า ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ปลัดเทศบาลและปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ข้อ ๒๒ กำหนดว่า ให้ใช้แผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นแนวทางในการจัดทำงบประมาณ ให้หัวหน้าหน่วยงานจัดทำประมาณการรายรับ และประมาณการรายจ่ายและให้หัวหน้าหน่วยงานคลังรวบรวมรายงานการเงิน และสถิติต่างๆ ของทุกหน่วยงานเพื่อใช้ประกอบการคำนวณขอตั้งงบประมาณเสนอต่อเจ้าหน้าที่งบประมาณ ข้อ ๒๓ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า ให้เจ้าหน้าที่งบประมาณทำการพิจารณาตรวจสอบวิเคราะห์ และแก้ไขงบประมาณในขั้นต้นแล้วเสนอต่อคณะผู้บริหารท้องถิ่น และวรรคสอง กำหนดว่า เมื่อคณะผู้บริหารท้องถิ่นได้พิจารณาอนุมัติให้ตั้งเงินงบประมาณยอดใดเป็นงบประมาณประจำปีแล้วให้เจ้าหน้าที่งบประมาณรวบรวมและจัดทำเป็นร่างงบประมาณรายจ่ายเสนอต่อคณะผู้บริหารท้องถิ่นอีกครั้งหนึ่งเพื่อคณะผู้บริหารท้องถิ่นได้นำเสนอต่อสภาท้องถิ่น ภายในวันที่ ๑๕ สิงหาคม ข้อ ๓๓ กำหนดว่า ให้คณะผู้บริหารท้องถิ่นและเจ้าหน้าที่งบประมาณรับผิดชอบร่วมกันในการควบคุมงบประมาณรายจ่ายและเงินนอกงบประมาณเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่งหรือหนังสือสั่งการกระทรวงมหาดไทย โดยมีหัวหน้าหน่วยงานคลังเป็นผู้ช่วยเหลือ และให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ด้วย คือ (๑) ควบคุมการรับและการเบิกจ่ายเงิน (๒) ควบคุมบัญชี รายงาน และเอกสารอื่นเกี่ยวกับการรับจ่ายเงิน และหนี้ (๓) ตรวจสอบเอกสารการรับจ่ายเงิน การขอเบิกเงิน และการก่อหนี้ผูกพัน และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๕ กำหนดว่า ในระเบียบนี้ (๑)... (๙) “หน่วยงานคลัง” หมายความว่า หน่วยงานที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน ตามระเบียบนี้ (๑๐) “หัวหน้าหน่วยงานคลัง”

/หมายความว่า...

หมายความว่า หัวหน้าหน่วยงาน ที่มีหน้าที่เกี่ยวกับ การรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน หรืองานเกี่ยวกับการเงินการบัญชี ตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ และให้หมายความรวมถึงหัวหน้าหน่วยงานที่มีงบบุคลากรหรือหน่วยงานที่ได้แยกไปทำการรับจ่าย และเก็บรักษาเงินต่างหากจากหน่วยงานคลัง (๑๑) “เจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ที่มีหน้าที่รับจ่ายเงินและให้รวมถึงผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้มีหน้าที่รับจ่ายเงินด้วย ข้อ ๓๗ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า การถอนเงินฝากธนาคารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานที่ได้แยกไปทำการรับจ่ายและเก็บรักษาเงิน ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแจ้งเงื่อนไขการส่งจ่ายต่อธนาคาร โดยให้ผู้มีอำนาจลงนามส่งจ่ายเงินร่วมกันอย่างน้อยสามคน ในจำนวนนี้ให้มีผู้บริหารท้องถิ่น และปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นลงนามส่งจ่ายด้วยทุกครั้ง และให้ผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมายให้ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น หรือผู้ดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าหัวหน้าหน่วยงานอีกหนึ่งคน และให้มอบหมายพนักงานท้องถิ่นตั้งแต่ระดับสามหรือเทียบเท่าขึ้นไปเพิ่มอีกหนึ่งคนในกรณีที่ไม่มีผู้บริหารท้องถิ่นเป็นผู้มีอำนาจลงลายมือชื่อถอนเงินฝากร่วมกัน และประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดสกลนคร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๔๕ ข้อ ๓ วรรคสาม กำหนดว่า การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการและเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ข้อ ๖ วรรคสอง กำหนดว่า การปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรีหรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ข้อ ๙ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า พนักงานเทศบาลต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการโดยไม่ขัดขึ้นหรือหลีกเลี่ยง แต่ถ้าเห็นว่าการปฏิบัติตามคำสั่งนั้นจะทำให้เสียหายแก่ราชการ หรือจะเป็นการไม่รักษาประโยชน์ของทางราชการ จะเสนอความเห็นเป็นหนังสือทันทีเพื่อให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่งนั้นก็ได้ และเมื่อได้เสนอความเห็นแล้ว ถ้าผู้บังคับบัญชายืนยันให้ปฏิบัติตามคำสั่งเดิม ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติตาม และข้อ ๑๙ วรรคสอง กำหนดว่า การกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกหรือได้รับโทษที่หนักกว่าจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ หรือกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

คดีนี้ข้อเท็จจริงปรากฏว่า เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๔ ผู้ฟ้องคดีในขณะดำรงตำแหน่งหัวหน้ากองคลัง (นักบริหารงานคลัง ๖) สังกัดเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา อำเภออากาศอำนวย จังหวัดสกลนคร ได้ร่วมกับนายประมวลชัย สิงห์คาม ตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลสามัคคีพัฒนา

/ในขณะนั้น...

ในขณะนั้น และนายบรรพต บัวศรี ตำแหน่งรองปลัดเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา ในขณะนั้น จัดทำร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ขึ้นโดยครั้งแรกเป็นการจัดทำร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายที่ตั้งงบประมาณการรายรับและรายจ่ายไว้ ๓๙,๙๐๐,๐๐๐ บาท และได้เสนอต่อสภาเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนาให้พิจารณาแล้ว ได้มีมติให้ปรับลดงบประมาณรายจ่ายลงคงเหลือ ๓๐,๘๘๘,๗๐๔ บาท และได้ส่งร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายดังกล่าวให้นายอำเภออากาศอำนวยในฐานะปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าราชการจังหวัดสกลนครพิจารณาให้ความเห็นชอบแล้ว ตามมาตรา ๖๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ โดยนายอำเภออากาศอำนวยได้พิจารณาให้ความเห็นชอบร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายดังกล่าว และให้มีการประกาศบังคับใช้ร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายดังกล่าว แต่นายประมวลชัยไม่ยอมลงนามประกาศใช้บังคับร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายที่นายอำเภออากาศอำนวยได้พิจารณาให้ความเห็นชอบดังกล่าว แต่กลับมีหนังสือเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา ที่ สน ๕๔๔๐๑/๑๐๔๕ ลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๔ ถึงนายอำเภออากาศอำนวย ยืนยันจะใช้ร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายอีกฉบับ ที่นายประมวลชัยฯ ส่งให้ผู้ฟ้องคดีและนายบรรพตฯ จัดทำขึ้นอีกเป็นครั้งที่สอง โดยให้ตั้งงบประมาณการรายรับและรายจ่ายไว้ ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยนายประมวลชัยได้ลงนามประกาศใช้บังคับร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ดังกล่าว ที่ตั้งงบประมาณรายจ่าย ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๔ และในวันเดียวกันก็ได้มีการทำสัญญาจ้างพนักงานจ้างจำนวน ๑๗ อัตรา ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๐๙ - ๒๕/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๔ โดยได้เรียกให้มาปฏิบัติหน้าที่ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ และต่อมาได้มีการเบิกจ่ายค่าจ้างให้แก่พนักงานจ้างทั่วไปตามสัญญาจ้างจากเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ที่ตั้งงบประมาณรายจ่ายไว้ ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยผู้ฟ้องคดีได้ร่วมกับนายประมวลชัย และนายบรรพต ลงลายมือชื่อในฎีกาเบิกจ่ายค่าจ้างให้แก่พนักงานจ้างทั่วไปตามสัญญาจ้างจากเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีดังกล่าว ในฐานะคณะกรรมการฝากและถอนเงินฝากธนาคารของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา ที่ ๓๕๓/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๔ ตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๕๔ จนถึงเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๕ โดยที่ปรากฏว่านายอำเภออากาศอำนวยมีหนังสือสั่งการให้นายประมวลชัยระงับการใช้เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ที่ตั้งงบประมาณรายจ่าย ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ดังกล่าว เมื่อวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๔ เนื่องจากไม่ได้ผ่านความเห็นชอบจากผู้ว่าราชการจังหวัดตามกฎหมาย จากนั้น ผู้ว่าราชการจังหวัดสกลนครได้มีการสอบสวนนายประมวลชัย กรณีการจัดทำและการประกาศใช้เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ที่ตั้งงบประมาณรายจ่าย ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ดังกล่าว รวมถึงการเบิกใช้จ่ายเงินงบประมาณ

/จากเทศบัญญัติ...

จากเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายดังกล่าว จนที่สุรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้อาศัยอำนาจตามมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ได้มีคำสั่งให้นายประมวลชัย พันธ์จากตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลสามัคคีพัฒนา ตั้งแต่วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕

สำหรับผู้ฟ้องคดี นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ในการประชุม ครั้งที่ ๗๕๗ - ๓๑/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๙ ได้มีมติชี้มูลว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดีที่ร่วมกับนายประมวลชัย และนายบรรพต จัดทำร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ โดยไม่ชอบและร่วมกันลงนามสั่งจ่ายเช็คเบิกจ่ายเงินจากเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ที่ไม่ชอบดังกล่าว มีมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรีหรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๓ วรรคสาม ข้อ ๖ วรรคสอง และข้อ ๑๙ วรรคสอง ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดสกลนคร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๕ และมีมูลความผิดทางอาญา โดยสำนักงาน ป.ป.ช. ได้มีหนังสือลับ ด่วน ที่ ปช ๐๐๑๕/๒๘๑๘ ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในฐานะผู้บังคับบัญชาให้พิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดี ตามมาตรา ๙๒ และมาตรา ๙๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้เสนอต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๙ มีมติให้ลงโทษไล่อผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงได้มีคำสั่งเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา ที่ ๕๕๔/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๙ ลงโทษไล่อผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ตั้งแต่วันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๙ ผู้ฟ้องคดี ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งลงโทษไล่อผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๐ ได้วินิจฉัยอุทธรณ์โดยมีมติให้ลดโทษผู้ฟ้องคดีจากไล่อออกจากราชการเป็นปลดออกจากราชการ และต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีคำสั่งเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา ที่ ๒๓๑/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ลดโทษผู้ฟ้องคดีจากไล่อออกจากราชการเป็นปลดออกจากราชการนั้น จากข้อเท็จจริงข้างต้น เห็นว่า เมื่อบทบัญญัติมาตรา ๔๘ เอกนวิสติ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ได้บัญญัติให้ปลัดเทศบาลมีอำนาจหน้าที่อื่นตามที่มีกฎหมายกำหนด และข้อ ๕ ข้อ ๒๒ และข้อ ๒๓ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยวิธีการงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๑ ได้กำหนดให้ปลัดเทศบาลเป็นเจ้าหน้าที่งบประมาณ มีหน้าที่พิจารณา

/ตรวจสอบ...

ตรวจสอบ วิเคราะห์ และแก้ไขงบประมาณในขั้นต้นแล้ว เสนอต่อคณะผู้บริหารท้องถิ่น และเมื่อคณะผู้บริหารท้องถิ่นได้พิจารณาอนุมัติให้ตั้งงบประมาณในยอดใดเป็นงบประมาณรายจ่ายประจำปีแล้ว เจ้าหน้าที่งบประมาณ (ปลัดเทศบาล) จะรวบรวมและจัดทำเป็นร่างงบประมาณรายจ่ายเสนอแก่คณะผู้บริหารอีกครั้ง เพื่อคณะผู้บริหารท้องถิ่นจะได้นำเสนอต่อสภาท้องถิ่นภายในวันที่ ๑๕ สิงหาคม โดยผู้ฟ้องคดีในขณะนั้นดำรงตำแหน่งหัวหน้ากองคลัง สังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหน้าที่ในการรวบรวมรายงานการเงิน และสถิติต่างๆ ของทุกหน่วยงานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เสนอต่อเจ้าหน้าที่งบประมาณ (ปลัดเทศบาล) ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อใช้ประกอบการคำนวณขอตั้งงบประมาณตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีจึงย่อมทราบได้ว่าตนไม่อาจเป็นผู้จัดทำร่างงบประมาณรายจ่ายประจำปีของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามระเบียบดังกล่าวได้ แต่ผู้ฟ้องคดีกลับร่วมมือกับนายประมวลชัยและนายบรรพตจัดทำร่างงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ตามที่นายประมวลชัยสั่งให้กระทำถึงสองครั้ง ทั้งที่รู้หรือนายคมชาญหรือประชัน บงศ์บุตร ซึ่งดำรงตำแหน่งปลัดเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนาอยู่ในขณะนั้น มีหน้าที่ในการจัดทำร่างงบประมาณรายจ่ายตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยวิธีการงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๑ โดยแม้ผู้ฟ้องคดีจะอ้างว่าเป็นการกระทำในฐานะผู้ใต้บังคับบัญชากระทำตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาที่ต้องปฏิบัติก็ตาม แต่เมื่อข้อ ๙ วรรคหนึ่ง ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดสกลนคร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๔๕ กำหนดให้พนักงานเทศบาลต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ ซึ่งกรณีดังกล่าวนี้ผู้ฟ้องคดีย่อมทราบได้ว่าผู้ที่มีหน้าที่ในการจัดทำร่างงบประมาณรายจ่ายประจำปีของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยวิธีการงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๑ คือ นายคมชาญหรือประชันฯ ปลัดเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่งบประมาณ และทราบอยู่หรือนายคมชาญหรือประชันฯ ยังคงปฏิบัติหน้าที่อยู่ในขณะนั้น นอกจากนี้ ผู้ฟ้องคดียังเป็นผู้จัดทำร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายครั้งแรกที่ตั้งงบประมาณรายจ่ายไว้ ๓๙,๙๐๐,๐๐๐ บาท ย่อมต้องรู้ที่อยู่สภาเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนาได้มีการพิจารณาร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายฉบับดังกล่าวแล้ว และได้มีการปรับลดงบประมาณรายจ่ายลงเหลือ ๓๐,๘๘๘,๗๐๔ บาท และได้มีการส่งร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายดังกล่าวไปให้นายอำเภออากาศอำนวยในฐานะปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าราชการจังหวัดสกลนครพิจารณาให้ความเห็นชอบแล้ว การที่ต่อมานายประมวลชัยได้สั่งให้ผู้ฟ้องคดีจัดทำร่างงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ขึ้นอีกครั้ง โดยให้ตั้งงบประมาณการรายรับและรายจ่ายไว้ ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท จึงเห็นได้ชัดแจ้งว่า

/เป็นคำสั่ง...

เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายและไม่ถูกต้องตามระเบียบของทางราชการ การปฏิบัติหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีตามคำสั่งของนายประมวลชัยในการจัดทำร่างงบประมาณรายจ่ายดังกล่าว จึงถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีเป็นเจ้าของหน้าที่ที่ทำหน้าที่แทนปลัดเทศบาล คือ นายคมชาญหรือประชัน ปลัดเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา ในฐานะเป็นเจ้าหน้าที่งบประมาณตามคำสั่งของนายประมวลชัย ซึ่งดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลสามัคคีพัฒนา ในขณะนั้น อันเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ทั้งนี้เนื่องจากนายคมชาญหรือประชัน ยังคงปฏิบัติหน้าที่ปลัดเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนาและเป็นเจ้าหน้าที่งบประมาณของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อยู่ในขณะนั้น โดยผู้ฟ้องคดีทราบและชอบที่จะปฏิเสธไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายประมวลชัย ได้เพื่อไม่ให้เกิดการกระทำซ้ำผู้บังคับบัญชาซึ่งก็คือ ปลัดเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา หรือการกระทำเกินขอบเขตอำนาจหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีในฐานะหัวหน้ากองคลัง นอกจากนี้ โดยตำแหน่งของผู้ฟ้องคดีซึ่งมีหน้าที่รวบรวมรายงานการเงิน และสถิติต่างๆ ของทุกหน่วยงานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เสนอต่อเจ้าหน้าที่งบประมาณ (ปลัดเทศบาล) เพื่อใช้ประกอบการคำนวณขอตั้งงบประมาณย่อมต้องทราบถึงระเบียบวิธีการจัดทำงบประมาณว่าผู้ใดมีอำนาจหน้าที่จัดทำและเสนอร่างงบประมาณรายจ่ายต่อสภาท้องถิ่น รวมถึงขั้นตอนและวิธีการให้ความเห็นชอบร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่าย และการประกาศบังคับใช้เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามมาตรา ๖๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แต่ผู้ฟ้องคดีกลับยอมปฏิบัติตามคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายของนายประมวลชัยฯ ที่สั่งให้จัดทำร่างงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๕ โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย โดยไม่ปฏิเสธการกระทำที่ฝ่าฝืนต่อระเบียบกฎหมายของนายประมวลชัย อันเป็นการสร้างความเสียหายแก่ราชการหรือเป็นการไม่รักษาประโยชน์ของทางราชการโดยไม่ทำหนังสือโต้แย้งคำสั่งดังกล่าวเพื่อให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนตามข้อ ๙ ของประกาศฉบับดังกล่าวข้างต้น ซึ่งการกระทำดังกล่าวก่อให้เกิดความเสียหายต่อระบบวิธีการงบประมาณและการใช้จ่ายงบประมาณไปโดยไม่ถูกต้อง นอกจากนี้ การที่ผู้ฟ้องคดีได้ยอมปฏิบัติตามร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายที่ได้จัดทำและประกาศใช้บังคับโดยไม่ชอบ โดยการลงนามเบิกจ่ายเงินร่วมกับนายประมวลชัยและนายบรรพต ให้แก่พนักงานจ้างเหมาบริการจากเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายที่ไม่ชอบดังกล่าว เรื่อยมาจนถึงเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๕ โดยที่ผู้ฟ้องคดียอมรับว่านายอำเภออากาศอำนวยมีหนังสืออำเภออากาศอำนวย ส่วนที่ ๓๓๗/๒๓๗/๒๓๑๒๓ ลงวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๔ ระบุถึงการปฏิบัติหน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการเบิกจ่ายงบประมาณตามเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายที่จัดทำและประกาศใช้บังคับโดยไม่ชอบดังกล่าวแล้ว จนเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการเบิกจ่ายงบประมาณที่เกินจำเป็นและได้ถูกตัดลดงบประมาณในส่วนนี้โดยสภาเทศบาลฯ ไปแล้ว ซึ่งสอดคล้องกับข้อเท็จจริงที่ปรากฏจากรายงานการไต่สวนข้อเท็จจริงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ซึ่งได้รวบรวมพยาน

/บุคคล...

บุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยพยานรายนางสาวพัทยา พลสุวรรณ ตำแหน่งนักวิชาการเงินและบัญชี สังกัดกองคลังของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้ถ้อยคำไว้ว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้บังคับบัญชาของพยาน ได้ใช้ให้พยาน พิมพ์ข้อมูลรายละเอียดของร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ. ศ. ๒๕๕๕ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยผู้ฟ้องคดีเป็นผู้นำข้อมูลรายละเอียดงบประมาณรายจ่ายทั่วไปประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยจำแนกตามหน่วยงานที่แต่ละกองงานได้ งบประมาณการรายจ่ายไว้แล้ว มาให้พยานพิมพ์เป็นร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ. ศ. ๒๕๕๕ โดยผู้ฟ้องคดีจะเป็นผู้กำกับ ควบคุม การพิมพ์รายละเอียดต่างๆ โดยพยานพิมพ์ตามคำบอกของผู้ฟ้องคดี พยานรายนางสาวระพีพรรณ บัญโสภา ตำแหน่งหัวหน้า สำนักปลัดเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา ให้ถ้อยคำไว้ว่า ตนเกี่ยวข้องกับกรจัดทำร่างเทศบัญญัติ งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เนื่องจากนายคมชาญ หรือประชัน ในฐานะปลัดเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนาได้มอบหมายให้จัดทำร่างเทศบัญญัติ ดังกล่าว ตนได้จัดทำแล้วเสร็จและมอบให้กับปลัดเทศบาลเพื่อเสนอนายประมวลชัย เพื่อเสนอต่อ สภาเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนาพิจารณาต่อไป แต่ต่อมาทราบว่าร่างเทศบัญญัติฯ ที่จัดทำนั้น นายประมวลชัย ได้บอกกับตนว่าจะไม่ให้สำนักปลัดจัดทำแล้ว แต่จะให้กองคลังเป็นผู้จัดทำ ซึ่งพยานเห็นผู้ฟ้องคดีใช้ให้นางสาวพัทยา พิมพ์ร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ เนื่องจากห้องทำงานของสำนักปลัดและกองคลังอยู่ในบริเวณเดียวกัน และ นางสาวพัทยาได้มาขอไฟล์ข้อมูลร่างเทศบัญญัติจากตนที่ได้จัดทำไว้แล้วเพื่อนำไปจัดทำร่าง เทศบัญญัติฉบับใหม่ตามที่ผู้ฟ้องคดีสั่งให้นางสาวพัทยาทำ จากนั้นปลัดเทศบาลได้แจ้งให้ตนจัดทำร่าง เทศบัญญัติตามที่สภาเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนาได้แปรญัตติและมีมติเห็นชอบแล้ว ตนจึงไป ขอไฟล์ข้อมูลจากนางสาวพัทยา และได้ปรับแก้งบประมาณรายจ่ายที่ตั้งไว้คงเหลือ ๓๐,๘๘๘,๗๐๔ บาท และมอบให้กับปลัดเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา นอกจากนั้น ในภายหลัง พยานยังได้จัดทำประกาศเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ เพื่อให้ นายประมวลชัย ในฐานะผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในขณะนั้นลงนามประกาศใช้ แต่นายประมวลชัย แจ้งว่าจะประกาศใช้เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีฉบับที่ตั้งงบประมาณรายจ่าย ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท พยานรายนายคมชาญ ปลัดเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ งบประมาณในการจัดทำร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ. ศ. ๒๕๕๕ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ให้ถ้อยคำไว้ว่า ก่อนการประกาศใช้ร่างเทศบัญญัติฉบับพิพาทดังกล่าว พยานเคยนำร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ. ศ. ๒๕๕๕ ที่พยานได้จัดทำขึ้น เสนอต่อ นายประมวลชัย มาก่อนแล้ว แต่นายประมวลชัยปฏิเสธไม่เอาและได้บอกว่าจะไม่ให้ สำนักปลัดจัดทำร่างเทศบัญญัติ แต่ได้สั่งให้นายบรรพต รองปลัดเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา และ ผู้ฟ้องคดี หัวหน้ากองคลัง เป็นผู้จัดทำร่างเทศบัญญัติดังกล่าวแทน และภายหลังนายประมวลชัย

/ได้นำร่าง...

ได้นำร่างเทศบัญญัติฉบับที่ผู้ฟ้องคดีและนายบรรพตจัดทำ เสนอต่อสภาเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา พิจารณาให้ความเห็นชอบ ซึ่งสภาเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนาได้มีการประชุมแปรญัตติ และลงมติเห็นชอบ โดยสภามีมติให้ปรับลดงบประมาณรายจ่ายจากร่างที่เสนอตั้งไว้ จำนวน ๓๙,๙๐๐,๐๐๐ บาท ลดลงคงเหลืองบประมาณรายจ่าย ๓๐,๘๘๘,๗๐๔ บาท จากนั้น ประธานสภาเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนาได้ส่งร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายดังกล่าว ต่อนายอำเภออากาศอำนวย และนายอำเภออากาศอำนวยในฐานะปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าราชการ จังหวัดสกลนครได้ให้ความเห็นชอบกับร่างเทศบัญญัติฉบับดังกล่าวแล้ว และได้ส่งร่างดังกล่าวคืน เพื่อให้ประกาศใช้บังคับ แต่นายประมวลชัย กลับนำร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีที่ตั้ง งบประมาณการรายรับและรายจ่ายไว้ ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่ผู้ฟ้องคดีกับนายบรรพตร่วมกันจัดทำ ขึ้นอีกฉบับ มาประกาศบังคับใช้แทน โดยที่ร่างฉบับดังกล่าวไม่ได้ผ่านการเสนอต่อสภาท้องถิ่น และไม่ได้ผ่านความเห็นชอบจากผู้ว่าราชการจังหวัด ซึ่งนายอำเภออากาศอำนวยได้มีหนังสือสั่งการ ให้นายประมวลชัย ระงับการบังคับใช้เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีฉบับดังกล่าวแล้ว แต่นายประมวลชัย ยืนยันที่จะใช้บังคับเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี ที่ตั้งงบประมาณ การรายรับและรายจ่ายไว้ ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และต่อมา นายประมวลชัยร่วมกับผู้ฟ้องคดี ได้จัดทำฎีกาเบิกจ่ายเงินงบประมาณจากเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีที่ไม่ชอบดังกล่าว ซึ่งพยานเห็นว่า การจัดทำฎีกาเบิกจ่ายดังกล่าวไม่ถูกต้อง จึงไม่ยอมลงลายมือชื่อในเอกสารประกอบ เอกสารประกอบฎีกาการเบิกจ่าย และได้ทำบันทึกชี้แจงเหตุที่ไม่ยอมลงลายมือชื่อให้นายประมวลชัย ทราบแล้ว นายประมวลชัยในฐานะผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในขณะนั้น ได้ชี้แจงต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ในฐานะผู้ถูกกล่าวหายอมรับว่า เมื่อประมาณปลายปี พ.ศ. ๒๕๕๔ ซึ่งเป็นปีสุดท้ายของการดำรงตำแหน่ง ตามวาระของตน ได้มีการเสนอร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ต่อสภาเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา ซึ่งที่ประชุมสภาได้แปรญัตติตั้งงบประมาณรายจ่าย ที่ตั้งงบประมาณรายจ่ายให้กับลูกจ้าง จำนวน ๑๗ อัตรา และได้ลงมติเห็นชอบตามที่สมาชิกสภา แปรญัตติโดยให้ตัดงบประมาณรายจ่ายให้กับลูกจ้างดังกล่าว คงเหลืองบประมาณรายจ่ายจำนวน ๓๐,๘๘๘,๗๐๔ บาท นายอำเภออากาศอำนวยได้ให้ความเห็นชอบแล้ว แต่เมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๔ ตนได้ประกาศใช้เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ จากร่างเทศบัญญัติอีกฉบับที่ตั้งงบประมาณรายจ่าย ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท แทน และในวันเดียวกัน ได้มีการทำสัญญาจ้างพนักงานจ้างจำนวน ๑๗ อัตรา โดยได้เรียกให้มาปฏิบัติหน้าที่ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ และได้มีการเบิกจ่ายเงินเดือนให้แก่พนักงานจ้างดังกล่าว ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ เป็นต้นไป จนกระทั่งจังหวัดได้มีการสอบสวนและมีคำสั่งปลดตนออกจากตำแหน่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ นายบรรพต รองปลัดเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา ชี้แจงต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ในฐานะผู้ถูกกล่าวหา ยอมรับว่า การประกาศใช้เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายฯ การจ้างพนักงานจ้างทั่วไป ๑๗ อัตรา

/และการเบิกจ่าย...

และการเบิกจ่ายค่าจ้างนั้น ตนได้ปฏิบัติตามคำสั่งของนายประมวลชัย ในฐานะผู้บังคับบัญชา โดยโต้แย้งด้วยวาจาทุกครั้งว่าเป็นการดำเนินการที่ไม่ถูกต้อง แต่นายประมวลชัยสั่งให้ดำเนินการตามคำสั่งและจะรับผิดชอบให้ ผู้ฟ้องคดีชี้แจงต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ในฐานะผู้ถูกกล่าวหายอมรับว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้รวบรวมข้อมูลรายจ่ายของทุกสำนัก/กองในสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการจัดทำร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่าย โดยผู้ฟ้องคดีได้รวบรวมเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการทำงบประมาณรายจ่ายจากสำนัก/กองต่าง ๆ แล้ว ได้ส่งมอบเอกสารดังกล่าวให้นายประมวลชัย ตามที่สั่งการ และผู้ฟ้องคดีทราบเรื่องที่น่ายคมชาญหรือประชัน ปลัดเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา ได้ทำบันทึกแย้งว่าเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ฉบับที่ประกาศใช้บังคับนั้นไม่ได้มีการเสนอต่อสภาและไม่ได้รับการอนุมัติจากผู้ว่าราชการจังหวัด โดยชอบด้วยกฎหมาย การประกาศใช้เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ดังกล่าวจึงไม่ชอบ และทราบว่านายประมวลชัยได้มีการมอบหมายให้นายบรรพต รองปลัดเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา เข้ามาทำหน้าที่แทนนายคมชาญ หรือประชัน โดยมีหนังสือสั่งการให้เปลี่ยนแปลงลายมือชื่อในการลงนามในเช็คของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จากนายคมชาญ หรือประชัน มาเป็นนายบรรพตฯ รองปลัดเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา

ตามที่ศาลได้วินิจฉัยเกี่ยวกับพฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีมาข้างต้น ประกอบกับ ถ้อยคำพยานบุคคลที่ให้การต่อคณะอนุกรรมการไต่สวนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จึงเห็นได้ว่าการกระทำของผู้ฟ้องคดีที่ร่วมกับนายประมวลชัย และนายบรรพต จัดทำร่างงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ฉบับพิพาทและการลงนามสั่งจ่ายเงินเป็นค่าจ้างเหมาบริการจากเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ฉบับพิพาท เป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ โดยมีเจตนาพิเศษหรือมูลเหตุจูงใจในการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบสำหรับตนเองหรือผู้อื่น รวมทั้งนายประมวลชัย ซึ่งดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลสามัคคีพัฒนาอยู่ในขณะนั้น อันเป็นการให้ประโยชน์แก่นายประมวลชัย ในการใช้จ่ายงบประมาณของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด อันเป็นการส่งเสริมสนับสนุนให้นายประมวลชัยใช้จ่ายเงินงบประมาณของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ตามอำเภอใจ โดยไม่มีกฎหมายให้อำนาจ โดยการหลีกเลี่ยงต่อกฎหมายในการจัดทำร่างงบประมาณรายจ่ายและการเบิกจ่ายเงินงบประมาณของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อันเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และเข้าลักษณะเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย หรือระเบียบของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อย่างร้ายแรง ซึ่งสอดคล้องกับการที่ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๔ คดีหมายเลขแดงที่ อท. ๑๑๘/๒๕๖๑ พิพากษาว่า ผู้ฟ้องคดีกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ฐานเป็นเจ้าพนักงาน มีหน้าที่ชื่อ ทำ จัดการหรือรักษาทรัพย์สินใด ๆ ร่วมกันใช้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริต

/อันเป็นการ...

อันเป็นการเสียหายแก่เทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา ตามมาตรา ๑๕๑ และฐานเป็นเจ้าพนักงาน มีหน้าที่ทำเอกสาร รับเอกสารหรือกรอกข้อความลงในเอกสาร ร่วมกันกระทำการรับรอง เป็นหลักฐานว่าตนได้กระทำการอย่างใดขึ้น หรือว่าการอย่างใดได้กระทำต่อหน้าตนอันเป็น ความเท็จและรับรองเป็นหลักฐานซึ่งข้อเท็จจริงอันเอกสารนั้นมุ่งพิสูจน์ความจริงอันเป็นความเท็จ ตามมาตรา ๑๖๒ (๑) และ (๔) แห่งประมวลกฎหมายอาญา ลงโทษจำคุกกระหนงละ ๒ ปี ๖ เดือน และปรับกระหนงละ ๒,๕๐๐ บาท รวม ๘ กระหนง เป็นจำคุก ๑๖ ปี ๔๘ เดือน และปรับ ๒๐,๐๐๐ บาท การกระทำของผู้ฟ้องคดีดังกล่าว จึงเป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงฐานปฏิบัติหรือละเว้น การปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มีควรได้ เป็นการทุจริต ต่อหน้าที่ราชการ และฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของ ทางราชการ มติคณะรัฐมนตรีหรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๓ วรรคสาม ข้อ ๖ วรรคสอง ข้อ ๑๙ วรรคสอง ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดสกลนคร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๔๕ และเมื่อผู้ฟ้องคดีมีพฤติการณ์กระทำความผิดวินัย ดังที่ศาลได้วินิจฉัยมาโดยละเอียดดังกล่าวข้างต้นแล้ว คำสั่งเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา ที่ ๒๓๑/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ลดโทษผู้ฟ้องคดีเป็นปลดออกจากราชการ ตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๐ จึงเหมาะสมเป็นธรรมและชอบด้วยกฎหมายแล้ว อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ที่อ้างว่าการกระทำของผู้ฟ้องคดีเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ เป็นการจงใจ ไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และเป็นกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง นั้น จึงรับฟังได้

สำหรับข้ออ้างในอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เกี่ยวกับ ความเสียหายจากการกระทำของผู้ฟ้องคดี นายประมวลชัย และนายบรรพต อาทิ การเบิกจ่าย ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง การจัดซื้อน้ำมันเชื้อเพลิง การเบิกจ่ายค่าผ้าห่มกันหนาว นั้น เห็นว่า ข้อ ๑๐๑ วรรคสอง แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณา คดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ บัญญัติว่า ข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่จะยกขึ้นอ้างในการยื่นคำอุทธรณ์นั้น ผู้อุทธรณ์จะต้องกล่าวไว้โดยชัดแจ้งในคำอุทธรณ์ และต้องเป็นข้อที่ได้ยกขึ้นว่ากันมาแล้วโดยชอบ ในศาลปกครองชั้นต้น แต่ถ้าปัญหาข้อใดเป็นปัญหาอันเกี่ยวด้วยความสงบเรียบร้อยของประชาชน หรือปัญหาเกี่ยวกับประโยชน์สาธารณะ ผู้อุทธรณ์จะยกปัญหาข้อนั้นขึ้นกล่าวในคำอุทธรณ์หรือ ในชั้นอุทธรณ์ก็ได้ ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่ได้ยกข้ออ้าง ดังกล่าวขึ้นต่อสู้ไว้ในศาลปกครองชั้นต้น กรณีจึงถือได้ว่าเป็นข้อที่มีได้มีการว่ากล่าวกันมาแล้ว

โดยชอบ...

โดยชอบในศาลปกครองชั้นต้น อีกทั้งมิใช่ปัญหาอันเกี่ยวด้วยความสงบเรียบร้อยของประชาชน หรือปัญหาเกี่ยวกับประโยชน์สาธารณะที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะยกขึ้นกล่าวอ้างได้ตามข้อ ๑๐๑ วรรคสอง แห่งระเบียบดังกล่าว อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในประเด็นนี้ศาลไม่จำต้องวินิจฉัย

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาเพิกถอนคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๐ ที่ลงโทษผู้ฟ้องคดีจากไล่ออกจากราชการเป็นปลดออกจากราชการ และเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามคำสั่งเทศบาลตำบลสามัคคีพัฒนา ที่ ๒๓๑/๒๕๖๐ เรื่อง ลงโทษ ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ที่ลงโทษผู้ฟ้องคดีจากไล่ออกจากราชการเป็นปลดออกจากราชการ ทั้งนี้ ให้มีผลย้อนหลังไปนับตั้งแต่วันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๙ โดยมีข้อสังเกตเกี่ยวกับแนวทางหรือวิธีการดำเนินการ ให้เป็นไปตามคำพิพากษาว่า ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ดำเนินการเพื่อให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งที่เทียบเท่าตำแหน่งเดิมภายในสามสิบวันนับแต่วันที่คดีถึงที่สุด พร้อมทั้งคืนสิทธิประโยชน์ที่พึงมีพึงได้รับตามกฎหมายและกฎที่เกี่ยวข้องกำหนดไว้ให้แก่ผู้ฟ้องคดีภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการ คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก นั้น ศาลปกครองสูงสุดไม่เห็นพ้องด้วย

พิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นยกฟ้อง

นายสุรัตน์ พุ่มพวง
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายอำพน เจริญชีวินทร์
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายสมยศ วัฒนภิรมย์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายเกียรติภูมิ แสงศิริธร
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายอภิรัฐ ปานเทพอินทร์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายคะนิง จันทร์สงเคราะห์

